

UVIC

Revista de la
Universitat de Vic
Juny 2007

Carrer Sagrada Família, 7
Tel. 93 886 12 22
Fax 93 889 10 63
www.uvic.cat

02
**10 anys de la
Universitat de Vic**

03
**Lliçó de jubilació
de Ricard Torrents**

04
L'edició a Catalunya

05
Els Comediants a Vic

06
**Acte acadèmic
dels 10 anys**

07
**Homenatge a
Pilarín Bayés**

07
Geografia Literària

09
Eumo Editorial

10
Cronologia de la UVic

15
**Article d'Assumpta
Fargas**

16
**Article de
David Serrat**

17
**Article de
Ricard Torrents**

18
Article de Robert Ruiz

19
**Article de
Carles Torres**

21
**Article de
Montserrat Vilalta**

22
Article d'Antoni Uix

23
**Article de
Pere Pujolàs**

24
Article de Santi Ponce

25
**Article de
José Montilla**

26
**Article de
Josep Huguet**

27
**Article de
Jacint Codina**

28
Article d'Antoni Giró

29
**Articles de
Joan Contijoch i
Sònia Martí**

30
**Article de
Joaquim Albareda**

31
**Article de
Modest Reixach**

CAMPUS 132

Personal docent i de serveis de la Universitat de Vic (2007). Fotografia: Servei d'Audiovisuals

EDITORIAL

10 anys de la Universitat de Vic

La història de la Universitat de Vic està prou documentada a través de llibres i revistes que en van fer el seguiment puntual. Cadascun dels aniversaris mereix alguna forma de publicació que va deixant constància de l'estat de la qüestió a cada moment i que permet de resseguir els fets, els canvis i els progressos més rellevants.

Una de les publicacions que històricament segueix de prop les efemèrides és la revista *Miramarges*, que ha anat publicant números monogràfics dels primers deu anys de l'Escola d'Infermeria (actualment Escola Universitària de Ciències de la Salut), dels 10 anys i dels 25 anys de l'Escola de Mestres/Facultat d'Educació, dels 10 anys de la Facultat de Ciències Humanes, Traducció i Documentació,

dels 10 anys de l'Escola Politècnica Superior, dels 20 anys d'Eumo Editorial, el monogràfic sobre la figura del professor Segimon Serrallonga en el moment de la seva jubilació, el dedicat a Ricard Torrents, primer rector de la UVic...

En altres formats s'han publicat, entre altres, els *Documents institucionals i legislatius dels Estudis Universitaris de Vic*; *Vic, la ciutat i la Universitat*, de J. Burgaya i R. Torrents; el catàleg històric *Eumo Editorial 25 anys*; o el *Privilegi de Fundació de la Universitat Literària de Vic*. També cal citar els dos llibres de reflexió més aprofundida *Raons de la Universitat* i *Noves raons de la Universitat*, tots dos de Ricard Torrents, i, naturalment, les memòries, revistes i blocs que periòdicament se-

gueixen fil per randa l'evolució de la nostra universitat.

Ara continuem aquesta línia de publicacions amb aquest número doble de la revista *Campus*, que aplega un bon nombre d'articles que, entre la celebració i la reflexió, aborden els primers deu anys de la Universitat de Vic com a tal, els vint anys de la Facultat d'Empresa i Comunicació i els trenta anys de la Facultat d'Educació. La voluntat és que aquesta sigui també una aportació valuosa per mostrar què és, com es veu i com es viu des de perspectives molt diverses, provinents tant de dins com de fora, des dels àmbits acadèmic, empresarial, polític i social, la Universitat de Vic i el seu desplegament.

Premis als Millors esportistes catalans universitaris

L'Esport Català Universitari (ECU), entitat formada per tots els serveis d'esports de les universitats catalanes, ha atorgat les distincions de Millor Esportista Català Universitari del curs 2006-07 en la modalitat respectiva, als següents esportistes de la Universitat de Vic: Montse Martínez: Millor esportista universitària de duatló i triatló; Emma Corominas: Millor esportista universitària d'hoquei patins; Pilar Clapés: Millor esportista universitària de raid d'aventura; Jocasta Franquesa: Millor esportista universitària d'esquí; Daniel Fornell: Millor esportista universitari d'esquí.

El lliurament de premis va tenir lloc el dimecres 20 de juny al Servei d'Esports de la Universitat de Barcelona. Al acte hi assistiren personalitats del món de l'esport de Catalunya (Secretaria General de l'Esport, Consell Català de l'Esport...) a més de rectors, vicerectors, directors de serveis d'esports i estudiants de totes les universitats catalanes.

Activitats de l'Aula Segimon Serrallonga a Torelló i Vic

El 15 d'abril va tenir lloc a la Biblioteca Dos Rius de Torelló la celebració anual de la Diada Segimon Serrallonga amb la presentació de l'antologia *Sempre voldré voler*; selecció de l'obra del poeta i escriptor, a càrrec dels professors de la UVic i curadors del llibre Víctor

Obiols, Francesc Codina i Ricard Torrents. També intervingueren en l'acte la rapsoda Cinta Massip, que va fer una lectura de poemes de Segimon Serrallonga amb acompanyament musical d'Imma Udina, i Miquel Franch, alcalde de Torelló.

Aquest acte era organitzat per l'Aula Segimon Serrallonga de la Universitat de Vic, que també ha programat un cicle de conferències titulat *Els vespres de l'Aula*, en el qual han intervingut els professors Ricard Torrents (*Història i mite de la sagrada família*), M. Carme Bernal, Carme Rubio, (*La literatura per a infants i joves. També els clàssics*); Carme Casas (*La riquesa florística dels nostres turons*); i Manuel Llanas, que va intervenir el 24 de maig amb la conferència *Algunes constants de l'edició a Catalunya*.

Edita: Servei de Publicacions de la Universitat de Vic. **Coordinació:** Miquel Tuneu **Redacció:** Manuel Llanas, Teresa Lleopart, Mercè Rocafiguera, Carlos Scolari i Miquel Tuneu. **Fotografies:** Servei d'Audiovisuals de la UVic. **Disseny:** Eumogràfic. **Impress a:** Novoprint. D.L.: B-40.564-90

Creu de sant Jordi per a Ricard Torrents, rector fundador

Ricard Torrents (Folgueroles 1937), rector fundador de la Universitat de Vic, ha estat guardonat pel Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya amb la Creu de sant Jordi, distinció màxima que s'atorga a persones que han destacat en àmbits de cultura o de civisme, o en la defensa de la identitat catalana.

Es dona la circumstància que per l'abril Torrents va llegir a l'Aula Magna la lliçó de jubilació titulada: *Què és la Universitat o de la conveniència de rellegir Humboldt*. Prèviament el Dr. Ramon Pinyol i Torrents en va fer l'encomi. Després de la lliçó, Jacint Codina, president de la Fundació Universitària Balmes, li va comunicar l'acord del Patronat de la Fundació de nomenar-lo patró de representació social, i la recto-

ra Assumpta Fargas el va informar del seu nomenament com a professor emèrit i de l'acord del Consell de Direcció que la biblioteca de la UVic porti el seu nom. Després els assistents es desplaçaren fins a la biblioteca de l'edifici Torre dels Frares, on es va descobrir un bust de l'homenatjat. La celebració es va cloure amb un sopar institucional.

Ricard Torrents fou director del Col·legi de Sant Miquel (1970-1977), director general dels Estudis Universitaris de Vic (1977-1997) i primer rector de la Universitat de Vic des de la seva aprovació el 1997 fins al 2002. També fundà Eumo Editorial i Eumogràfic, empreses vinculades a la Universitat de Vic, i és president de la Societat Verdaguer.

Premis recerca de batxillerat

El 7 de juny es van lliurar a la Universitat de Vic els novens Premis de Recerca de Batxillerat. Els premiats van ser: Marta Suárez Carrión i Anna Presas Quintana, IES de Celrà; Karima Ziali, Escola d'Art de Vic; Arnau Galceran Serra, IES Els Planells; Aina Arumí Sellabona i Martí Roviró Cámara, Col·legi Sant Miquel dels Sants; Sandra Cases Mérida i Pol Riu Bonvehí, IES Francesc Ribalta; Adrià de Toro Diaz i Josep Solans Ambor, IES Joan Brudieu; Laura Parrón Feri, IES Antoni Cumella; Eulàlia Miró Batlle, IES Vil·laromana; Berta Baliu Fran-

quesa, IES Joan Mercader; Gemma Bellonch Llargués, Escola Pia Caldes de Montbui; Daniel Colomer Collell, La Salle Manlleu; Màrius Tomàs Gamisans, IES Pere Vives Vich; Aleix Barberà Giné, Col·legi Episcopal; Clara Terradellas Rosell, Cristina Rodellas Ramos i Aleix Naudó Colomer, Col·legi Escorial; Ignacio Hinojal Blanco, IES Carles Vallbona; Toni Jauset González, IES Guindàvols; Alba Codony Piró, IES La Serra; Alba Puig Castro, Centre Educatiu les Alzines; Alba Solsona Berga, IES Lo Pla d'Urgell.

La Simfònica del Vallès posa música al 10è aniversari

El 18 d'abril a les 8 del vespre a la Biblioteca Joan Triadú, va tenir lloc el concert de l'Orquestra Simfònica del Vallès, que va interpretar la Simfonia n. 6 *Pastoral*, de Beethoven, i la música de la *Patum de Berga*, del mestre Cuenca. L'acte era obert a la ciutat i amb entrada gratuïta.

Aquest concert formava part del cicle de concerts simfònics a les universitats catalanes i de les Illes Balears de l'Obra Social 'La Caixa', i es va incloure dins de la programació dels actes del 10è aniversari de la Universitat de Vic.

Per animar estudiants, professors i personal de serveis a assistir al concert, es van oferir quatre concerts de petit format al campus universitari, protagonitzats per un quartet de corda de l'Orquestra.

Teràpia Ocupacional sense Fronteres, candidata al premi Príncep de Astúries

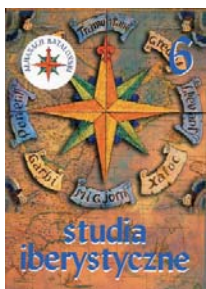
L'organització Teràpia Ocupacional sense Fronteres, fundada per el professor de la UVic Salvador Simó i per Frank Kronenberg, es va presentar com a candidata al premi Príncep de Astúries de la Concoràdia 2007. La candidatura la presentava la Asociación de Terapeutas Ocupacionales del Principado de Asturias per "la seva lluita contra la privació ocupacional, contra la discriminació sistemàtica d'algunes persones en l'accés a oportunitats per participar d'una manera significativa en la vida diària". Enguany s'ha editat el llibre *Terapia Ocupacional sin Fronteras. Aprendiendo del espíritu de supervivientes*, de Frank Kronenberg, Salvador Simó Algado i Nick Pollard, que anima els terapeutes ocupacionals a desenvolupar la visió social de la seva professió.

L'esport formatiu, llibre del professor Joan Arumí

La Secretaria d'Acció Ciutadana del Departament de Governació de la Generalitat de Catalunya ha editat el llibre del professor de la Facultat d'Educació Joan Arumí *L'esport formatiu*, subtítulat *un llibre de club per a entrenadors, pares, aficionats i jugadors*. El llibre va rebre el 24è premi Serra i Moret per a treballs sobre civisme. L'assaig del professor Joan Arumí reflecteix una experiència viscuda sobre la importància de l'esport com a aprenentatge de valors cívics.

El Dr. Llanas i el Dr. Pinyol en polonès

El darrer número de la revista *Studia Iberytyczne*, vinculada a la Universitat Jagelònica de Cracòvia publica un monogràfic sobre la cultura catalana que, sota l'epígraf

Almanach Katalonski (Katalonia-Walencja-Baleary-Andorra), es divideix en blocs temàtics, com ara història, literatura o relacions entre Polònia i Catalunya. Dins aquest darrer, El Dr. Manuel Llanas i el Dr. Ramon Pinyol publiquen conjuntament un article en polonès sobre les traduccions de la literatura polonesa a Catalunya fins a 1939.

Síntesi històrica de l'edició a Catalunya

El Dr. Manuel Llanas, professor de la Facultat de Ciències Humanes, Traducció i Documentació i de la Facultat d'Empresa i Comunicació, ha lliurat a Eumo Editorial l'original d'una síntesi de la història de l'edició catalana, que abraça del segle XV a l'actualitat i que es publicarà passat l'estiu dins la col·lecció Biblioteca d'Història de Catalunya, coeditada amb Pagès Editors. En traducció espanyola i anglesa –totes dues en fase ja de realització–, aquest original servirà al Gremi d'Editors de Catalunya per presentar internacionalment un panorama de la nostra edició en l'aparador de la fira del llibre de Frankfurt, que enguany té com a convidada la nostra cultura. Es produeix la coincidència que, de forma simultània, el Dr. Llanas donarà a conèixer a l'octubre el setè i darrer volum del seu es-

tudi sobre la nostra edició, cenyit al període 1975-2005 i que és el tercer dels dedicats al segle XX. Aquesta història de l'edició a Catalunya, a la qual el Dr. Llanas ha dedicat els darrers set anys d'investigació, ha estat impulsada i patrocinada pel Gremi d'Editors de Catalunya

Arrossada multitudinària al campus de la UVic

Vista aèria de l'arrossada

El 23 de maig va tenir lloc una arrossada popular per a més de quatre-centes persones al campus de Miramarges per tal de commemorar de manera festiva i compartida entre professorat i estudiants el desè aniversari de la Universitat de Vic. A diferència de fa deu anys, que es va dur a terme una arrossa-

Un moment de l'actuació musical

da de les mateixes característiques i a mig dinar va fer un xàfec de molta consideració, en aquesta ocasió el temps va ser molt més propici i avinent. Més tard els estudiants van poder gaudir d'un concert del grup de versions Les Tietes Queques, que van fer ballar els incansables tota la tarda.

Els Comediants planten a Vic l'Arbre de la memòria

Imatges de la festa a la plaça Major de Vic.

El dia 25 de maig va tenir lloc la presentació de l'espectacle *l'Arbre de la memòria* a la plaça Major de Vic dintre dels actes de celebració del desè aniversari de la UVic.

Amb la plaça il·luminada únicament amb els focus de l'espectacle, es va poder veure una versió única d'aquesta obra de Comediants, grup que ja havia estat a Vic per commemorar el reconeixement de la Universitat de Vic per part del Parlament de Catalunya i que ara, deu anys després, va tornar a la ciutat per oferir un dels seus darrers es-

pectacles. Sis estudiants de l'Aula de Teatre de la UVic van participar també en la representació de l'obra a Vic.

Aquesta festa de celebració unia ciutat i universitat com un continu, com dos centres de trobada de la vida social i intel·lectual d'una comunitat. Així ho van expressar en els seus desitjos de futur tant la rectora, Assumpta Fargas, com l'alcalde de Vic, Jacint Codina, que amb aquest acte cloïa el seu mandat ja que l'endemà se celebraren les eleccions municipals i ell ja no era candidat.

Llibre del professor Santos Mateos

Per l'abril es va presentar el llibre *Respecte, indiferència o menyspreu. La (des)cura del patrimoni històric a Cornellà de Llobregat*, basat en una part significativa de la tesi doctoral del Dr. Santos M. Mateos. El tema s'inscriu entre les línies de recerca del Grup de Recerca en Comunicació Turística i Cultural, del Departament de Comunicació Corporativa de la Facultat d'Empresa i Comunicació. El llibre és una mirada detallada al tracte que ha rebut el patrimoni històric de Cornellà durant els segles XIX i XX, i no se centra tant en els béns culturals com en l'actuació de les persones que, en diferents etapes històriques, van tenir a les mans la responsabilitat de la política cultural i urbanística de la ciutat i en el resultat de la seva intervenció.

Abacus

Cooperativa

Junts donem valor a la cultura i l'educació

Abacus Vic
Campus Universitari
Sagrada Família, 7
Tel. 93 886 94 84
E-mail: vic@abacus.coop

Horari: de dilluns a divendres,
de 9 a 19 h

www.abacus.coop

Llibreria

- llibreria universitària general
- llibreria infantil i juvenil
- narrativa contemporània
- novetats literàries
- idiomes

Papereria

- articles d'escriptura
- arxiu i classificació
- consumibles informàtics
- material d'oficina

**Serveis
Abacus Vic
Encàrrec
de llibres**

També ens trobaràs a:
Barcelona - Badalona - Bellaterra - Cornellà de Llobregat - Manresa - Sabadell - Sant Boi de Llobregat
Santa Coloma de Gramenet - Vilanova i la Geltrú - Girona - Lleida - Tarragona - Reus - Castelló - València

El procés de digitalització a la premsa local i comarcal

El Grup de Recerca d'Interaccions Digitals, vinculat al departament de Comunicació Digital de la Facultat d'Empresa i Comunicació de la UVic, ha elaborat l'informe *Les transformacions generades per la introducció de les tecnologies digitals en les redaccions de la premsa local i comarcal catalana*, que es va presentar a la II Convenció de la Premsa Comarcal el 28 d'abril a Santa Coloma de Queralt.

A partir d'entrevistes en profunditat a caps de redaccions de les principals capçaleres de diaris, bisetmanaris i setmanaris de premsa local i comarcal, s'ha pogut estudiar la incidència i l'evolució de les tecnologies digitals en aquestes redaccions de proximitat. L'estudi analitza la profunditat dels canvis en les formes de treballar i en els perfils professionals que s'han donat en la premsa local i comarcal de Catalunya.

Col·lecció Fem bioètica

Dos professors de l'Escola Universitària de Ciències de la Salut de la UVic, Ester Busquets i Joan Mir, acaben de completar la col·lecció de quaderns "Fem bioètica" iniciada el 2005, i destinada a promoure la reflexió i l'estudi de la bioètica en l'àmbit d'infermeria. Els sis quaderns, que aborden temes de bioètica clínica, són el resultat d'una beca de l'Institut Borja de Bioètica - Universitat Ramon Llull, institució molt prestigiosa en la investigació sobre la matèria.

S'han editat dotze mil exemplars de cada número, que s'han distribuït a través dels col·legis professionals de Catalunya, Andorra i les Illes Balears. Aquest curs, estudiants d'infermeria de la UVic i d'altres escoles de Catalunya, ja han treballat l'assignatura amb l'ajut d'aquest material.

Acte acadèmic de celebració del 10è aniversari de la UVic

Jaume Pagès, Assumpta Fargas, Jacint Codina i Joan Majó.

L'1 de juny va tenir lloc a l'Aula Magna l'acte acadèmic de commemoració del desè aniversari de la Universitat amb la conferència *La Universitat: evolució i perspectives de futur*, a càrrec del Dr. Jaume Pagès. També hi intervingueren Joan Majó, director general d'Universitats, Jacint Codina, alcalde de Vic i president de la Fundació Universitària Balmes, i Assumpta Fargas, rectora,

que va posar de relleu la disfunció que suposa que a la UVic la incomprensió de les seves característiques, basades en una combinació de la seva forma jurídica, privada, i del seu sistema de finançament, amb aportacions públiques, que no està recollida en l'actual marc legislatiu, que contempla únicament els models d'universitat pública o privada.

Conferències d'alt nivell durant la primavera

Francesc Escribano

La primavera d'enguany ha estat molt fructífera en conferències de continguts de tota mena, programades també per celebrar el desè aniversari de la Universitat, que ha estat, durant tres mesos, més popular i oberta que mai. Només cal lamentar l'absència del sociòleg i educador Edgar Morin, que a darrera hora va haver de suspendre la seva conferència per problemes de salut. Poguèrem escoltar, però, Carlos Giménez Villarejo, jurista, amb la conferència *Democracia frente a corrupción*;

Anna Veiga

Francesc Escribano, director general de TV de Catalunya, amb *La televisió del futur*; Anna Veiga, directora del banc de cèl·lules mare del Centre de Medicina Regenerativa de Barcelona, amb *De la fecundació in vitro a les cèl·lules mare*; Juan Ramón Quintàs de Seoane, president de la Confederació Espanyola de Caixes d'Estalvis, amb *El sistema bancario español: situación y perspectivas*; i Neus Català, Catalana de l'Any 2006, amb *Dones en temps de guerra*.

La Universitat d'Estiu homenatja Pilarín Bayés

Pilarín Bayés, que fins avui ha il·lustrat sis-cents trenta llibres, és l'artista homenatjada enguany en la inauguració de la Universitat d'Estiu. La major part d'editorials de llibre infantil de Catalunya tenen llibres il·lustrats per

ella, i també Eumo Editorial, de la UVic, que hi té les col·leccions *Primeres Planes* i *Els contes d'en Pau i la Laia*. La seva obra ha estat reconeguda amb nombrosos premis, entre els quals la Medalla d'Or d'Avinyó, el Premi Crítica Serra d'Or i la Creu de Sant Jordi de la Generalitat de Catalunya.

Pilar Bayés i de Luna es va formar com a dibuixant a l'Escola de Belles Arts de Sant Jordi de Barcelona. Es defineix com a ninotaire i és una de les protagonistes de la represa de la il·lustració catalana després de la Guerra Civil. Va ser amb *Cavall Fort* el 1964, revista a la qual Pilar Bayés ha estat molt lligada des dels seus inicis, que va iniciar la seva projecció pública. Gairebé al mateix temps, l'editorial La Galera li va obrir les portes del món del llibre infantil amb la publicació del conte *El meu pardal*. Aquest va ser el començament d'una de les dibuixants més prolífiques del país.

Càrrecs electes de la UVic a les municipals

Alguns professors, estudiants i exestudiants de la Universitat de Vic figuren a les llistes dels diversos partits que es presentaven a les eleccions municipals que van tenir lloc el 27 de maig. Presentem aquí els que van sortir elegits com a regidors o alcaldes.

Entre els professors hi ha Àngel Tortadès (Traducció i Documentació), que és l'alcalde d'Espinelves; Josep Burgaya (Empresarials), regidor de Vic; Mercè Vidal (Empresarials), regidora de Vic; Joan López (Infermeria), regidor de Vic; Agustí Comella (Mestres), regidor de Sant Martí de Centelles; Joan Bou (Empresarials), regidor de Santa Cristina d'Aro; Miquel Pujol (Traducció i Documentació), regidor d'Alpens; i Ronald Puppo (Traducció i Documentació), regidor de Cabanes d'Empordà.

Entre els estudiants hi ha Marc Prat (Empresarials), que és alcalde de Ribes de Freser, i Mariona de Planell (Ciència i Tecnologia dels Aliments), regidora de Gurb.

Entre els exestudiants de la UVic han entrat als ajuntaments Núria Solà (Empresarials), com a alcaldessa de Santa Eulàlia de Riuprimer; Lluís Verdguer (Empresarials), com a alcalde de Taradell; Filo Tió (Empresarials), com a alcaldessa de Santa Eugènia de Berga; Laia Jurado (Psicopedagogia), regidora de Vic; Anna Oliveras (Mestre Educació Especial), regidora d'Avinyó; Tomeu Cifre Ochogavia (Enginyeria Tècnica Agrícola), alcalde de Pollença (Mallorca).

Finalment la directora d'Eumo Editorial, Montse Ayats, continuarà com a regidora a Torelló.

Fem UVic: bloc dels antics alumnes

La UVic ha posat en marxa el bloc *Fem UVic* adreçat als exestudiants, amb l'objectiu d'establir una comunicació fluida amb un col·lectiu cada dia més important de persones que coneixen i estimen la Universitat de Vic, d'informar-los dels àmbits universitaris que més els poden interessar, de facilitar-los la comunicació entre ells, de permetre'ls aportar la seva opinió i participar activament en la millora qualitativa de la nostra universitat.

Així mateix, la revista virtual *UVic.cat* dels estudiants de la UVic, s'ha editat també en format bloc per facilitar-ne la gestió i la presentació.

Càsting per a la minisèrie Serrallonga

Els dies 5 i 6 de juny va tenir lloc al Servei d'Audiovisuals de la UVic un càsting per trobar actors i extres per a la pel·lícula *Serrallonga*. 'Visqui la terra, mori el mal govern', 'la terra és vostra', 'ningú no us defensarà' són algunes de les consignes que van haver cridar els més de quatre-cents aspirants a obtenir un paper petit o a fer de figurant a la minisèrie, que ha de començar a rodar-se a partir de l'última setmana de setembre al Cabrerès i les Guàrdies.

El responsable del càsting, Pep Armengol, i també el mateix director de la minisèrie, Esteve Rovira, varen qualificar de molt existosa la convocatòria, tant pel nombre de participants, com per l'organització i l'impacte mediàtic que ha tingut. Durant els dos dies de càsting, també es van dur a terme reunions per acabar de concretar la producció del *making of* de la minisèrie, que farà íntegrament el Servei d'Audiovisuals, així com la participació dels estudiants de Comunicació Audiovisual, perquè puguin fer pràctiques en tots els àmbits de producció de la sèrie.

Cicle de conferències sobre biologia de sistemes

El Grup de Recerca en Bioinformàtica i Estadística Mèdica, del Departament de Biologia de Sistemes de Escola Politècnica Superior, va programar aquesta primavera el primer cicle de conferències sobre *Biologia de sistemes: de les xarxes de gens als ecosistemes*. Van intervenir-hi Miguel Pérez Enciso (investigador ICREA, UAB) amb la conferència *Arquitectura genètica dels trets complexos*; Roderic Guigó (Institut Municipal d'Investigació Mèdica, UPF) amb *El projecte ENCODE*; Mark Isalan (Centre de Regulació Genòmica, Parc de Recerca Biomèdica de Barcelona) amb *Synthetic gene networks: re-wiring the cell*; Francesc Gòdia (Departament d'Enginyeria Química, UAB) amb *Cultius cel·lulars i enginyeria metabòlica*; Joan Saldaña (Departament d'Informàtica i Matemàtica Aplicada, UdG) amb *Ecosistemes i xarxes biològiques*; i Jordi Garcia-Ojalvo (Departament de Física i Enginyeria Nuclear, UPC) amb *Control de la diferenciació cel·lular en bacteris*.

Dones de teatre

L'exposició "Dones de teatre" (vegeu Campus 131) es podrà veure a Vic del 20 de juny al 13 de juliol, a la seu de l'Institut del Teatre Centre d'Osona. L'exposició segueix un ordre cronològic, combinant actrius i dramaturgues. De cada dona de teatre se'n presenta una breu biografia, cites en què reflexiona sobre el teatre, fragments de la recepció crítica de les obres, i fotografies de muntatges de les peces que han escrit o representat. El teatre és un art públic, col·lectiu, nocturn, en el qual s'espera que les dramaturgues assisteixin als assaigs i surtin a saludar la nit de l'estrena. Això està renyit amb el paper assignat tradicionalment a la feminitat, que ha estat l'espai privat i domèstic. La majoria de dramaturgues han patit a la pròpia pell la pressió de l'exposició pública que comporta la creació teatral.

La geografia literària dels Països Catalans

El Dr. Llorenç Soldevila, professor de la Universitat de Vic, treballa en la confecció d'una geografia literària il·lustrada dels Països Catalans en vuit volums que inclou totes les referències d'interès sobre els "llocs" que s'ha convingut a anomenar "literaris" pel fet que hi ha viscut un determinat escriptor o perquè han deixat una empremta important en la literatura catalana i en l'imaginari dels lectors.

L'aventura literària, biogràfica, geogràfica i paisatgística del Dr. Soldevila fa trenta anys que va començar amb la idea de lligar territori i literatura, primer amb la Ruta Verdguer (1986), després amb la de Josep Pla (1988), amb la del Montseny i les Guàrdies (1990 – a partir de l'obra de diferents autors, entre els quals destaquen Gue-
rau de Liost i Marià Manent–; amb la de les Illes Balears (1994) i, finalment, amb la de Baltasar Porcel per Andratx el 2004.

A poc a poc s'han anat consolidant grups culturals i centres d'ensenyament que experimenten amb aquestes "rutes literàries" a banda i banda del país.

Paaseig de l'Esplanada. Alacant.

La *Geografia* s'organitza per comarques i permetrà recórrer-les amb textos literaris que podran ser llegits en els llocs, alguns d'alt valor patrimonial (monestirs, ermites, castells...), i d'altres davant de rius, llacs, costes, places. D'aquesta manera, l'usuari podrà amarar-se de coneixements i descobertes de tot tipus de la mà de la literatura.

Espot per a Agraïts d'Aguantar-nos

Estudiants de l'assignatura "Producció i Realització d'Audiovisuals Publicitaris", dirigits pel professor Josep M. Roma, han elaborat un espot per anunciar el nou espectacle de la companyia Agraïts d'Aguantar-nos.

Aquesta companyia ha representat durant tres anys, els caps de setmana d'estiu, l'obra *Nits de Serrallonga* al monestir de Sant Pere de Casserres i ara preparen l'obra *Nits de Misteri*, la història del Monestir, que també representaran les nits d'estiu.

L'espot s'ha realitzat en l'horari docent com a pràctiques de classe. El rodatge es va fer al monestir de Sant Pere de Casserres, amb els actors de la companyia. Els estudiants es van repar-

tir en diferents equips de treball (direcció, direcció artística, realització, producció, guionització, composició de la banda sonora, etc.). L'espot es difondrà en diferents cadenes de televisió els mesos de juny i juliol.

Darreres novetats d'Eumo Editorial

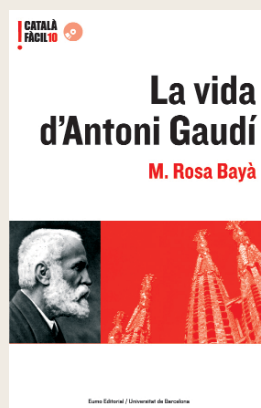
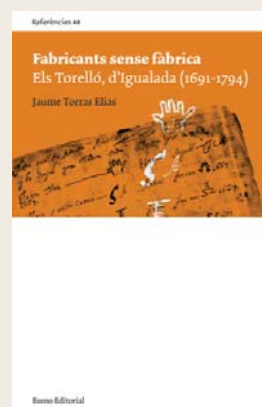
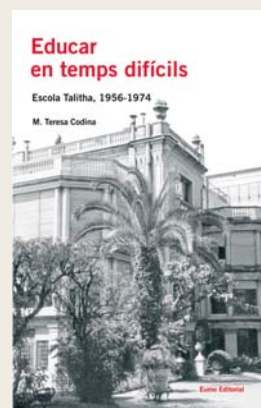
Nascuda els anys 50 fora del sistema educatiu oficial i en un context sociopolític difícil, l'escola Talitha recuperà i rellançà la renovació pedagògica catalana dels anys trenta. El projecte de Talitha, impulsat per Maria Teresa Codina, cercava d'oferir una educació que atenyés tota la persona, en un ambient en què prevalguessin els valors d'igualtat i sociabilitat, de respecte a la llengua materna i a la diversitat. Coincidint amb el 50è aniversari de la fundació de l'escola, Maria Teresa Codina n'explica l'experiència al llibre *Educació en temps difícils. Escola Talitha, 1956-1974*.

Una altra novetat d'Eumo és el llibre que ha publicat Jaume Torras, professor de la Universitat Pompeu Fabra: *Fabricants sense fàbrica. Els Torelló, d'Igualada (1691-1794)*. Resseguint la trajectòria de tres generacions de menestrals d'Igualada, l'autor, amb una claredat expositiva i una precisió inusuals, ens il·lustra sobre els canvis decisius que van tenir lloc a la Catalunya vençuda del segle XVIII i les oportunitats de negoci que van saber trobar-hi els artesans i els comerciants catalans.

Amb la publicació de *La vida d'Antoni Gaudí*, de Maria Rosa Bayà, la col·lecció "Català fàcil" de lectures adreçades a persones que aprenen el català, coeditada per Eumo i la Universitat de Barcelona, ha arribat al volum 10. L'acollida d'aquesta col·lecció ha estat molt bona, fins i tot en àmbits no previstos en un principi, com el de l'alumnat d'educació secundària que té dificultats en

l'habilitat lectora. Des del *Diari d'una noia*, d'Anna Frank, fins a *La vida d'Antoni Gaudí*, han aparegut un seguit de títols que constitueixen un conjunt de textos amens i representatius de la narrativa universal i de la nostra cultura. Aquestes lectures graduades, redactades amb estructures simples i a través de les 500, les 1.500 o les 3.000 paraules més freqüents de la llengua, van acompanyades d'il·lustracions i de definicions al marge que ajuden a comprendre el contingut. Omplen el buit que hi havia d'aquest tipus de material en l'ensenyament de la nostra llengua a persones no catalanoparlants.

I, per últim, dos professors de la Facultat d'Empresa i Comunicació de la UVic, Jaume Soriano i Mònica Jiménez, acaben de publicar dues obres dins la col·lecció "Media TK". Jaume Soriano explica de manera pràctica els mètodes més apropiats i productius en la recerca en l'àmbit de les ciències socials i, específicament, en comunicació, en el llibre *L'ofici de comunicòleg*. Mònica Jiménez exposa, en el *Manual de gestió d'esdeveniments*, tots aquells recursos, procediments o tècniques útils i necessaris per a la creació, difusió, potenciació o consolidació de la imatge de marca.

Cronologia universitària. 10 anys UVic

Aquesta breu cronologia d'aquests 10 anys reprèn la ja publicada al número 29 de la revista *Miramarges*, commemoratiu dels 25 anys de l'Escola de Mestres, i ofereix també un recull fotogràfic d'aquests primers deu cursos de la Universitat de Vic.

1996-97

→ El 26 de novembre de 1996, el Consell Interuniversitari de Catalunya emet un informe favorable sobre la Memòria per a la Creació i Reconeixement de la Universitat de Vic.

→ El 4 de març de 1997, el Consell Executiu del Govern de la Generalitat aprova la Llei de Reconeixement de la Universitat de Vic i tramet el text de la llei al Parlament de Catalunya per al debat i l'aprovació.

→ El 21 de maig es va celebrar la sessió plenària del Parlament de Catalunya que tenia, en el primer punt de l'ordre del dia, l'aprovació de la Llei de Reconeixement de la Universitat de Vic. Un nombrós grup de professors i professionals de serveis dels Estudis Universitaris de Vic van assistir al Parlament per seguir de prop el debat i celebrar-ne el resultat. Tots els 112 diputats presents hi van votar a favor. A migdia hi va haver un dinar per a 1.700 persones al campus de la nova Universitat.

→ 24 de maig. Festa ciutadana de celebració de recuperació de la Universitat a la plaça Major amb castellers i l'espectacle Diables dels Comediants.

→ El 31 de maig a la Sala de la Columna de l'Ajuntament es va fer una celebració acadèmica amb la presència de la consellera de Justícia, Sra. Núria de Gispert, i del Dr. Josep M. Bricall, president de la Conferència de Rectors d'Europa, que va pronunciar la conferència Reflexions a l'entorn del restabliment de la Universitat de Vic. La celebració es va cloure amb un concert de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya al Teatre Atlàntida.

→ El mes de juny es van signar amb els tres rectors de les universitats adscrivents, Universitat de Barcelona, Autònoma de Barcelona i Politècnica de Catalunya, els convenis que regulaven el procés de desadscripció dels centres dels Estudis Universitaris de Vic.

→ El 12 de juny el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya va publicar la

Llei de Reconeixement de la Universitat de Vic.

→ El 20 de juny van prendre possessió dels seus càrrecs el rector i els membres de la Junta de Rectorat de la Universitat de Vic. Rector, Ricard Torrents; vicerector d'Ordenació Acadèmica i de Professorat, Enric Lòpez; vicerector de Recerca i Relacions Institucionals, Ramon Coy; vicerector de Comunitat i Extensió Universitàries, Ramon Pinyol; secretària general, Montserrat Vilalta; administrador-gerent, Jaume Puntí; delegat del rector per a la Comunicació i la Imatge Institucional, Anton Granero. L'acte de presa de possessió va tenir lloc a l'Aula Magna de la Facultat de Traducció i Interpretació amb la presència de vuit de les nou universitats de Catalunya, representades per cinc rectors i tres vicerectors a més del Comissionat per a Universitats i Recerca.

→ El 7 de juliol, el Butlletí Oficial de l'Estat recollia la Llei de Reconeixement de la Universitat de Vic i el Comissionat per a Universitats i Recerca feia pública

Descoberta del rètol de la UVic.

Brindis al Parlament de Catalunya

una resolució per la qual s'autoritzava l'inici de les activitats de la nova Universitat.

→ El 18 de setembre la Comisión Académica del Consejo de Universidades va aprovar l'homologació dels Plans d'Estudis de les catorze titulacions de la Universitat de Vic per al curs 1997-98.

1997-98

→ Inauguració oficial del curs el 22 d'octubre amb la presència del conseller de la Presidència, Sr. Xavier Trias, i el director general de Recerca, Sr. David Serrat.

→ Lliçó inaugural: *El professorat en el laberint educatiu*, a càrrec d'Antoni Tort i Bardalet, degà de la Facultat d'Educació.

→ Comencen les obres de construcció de l'edifici Torre dels Frares.

→ Implantació de tres noves carreres: la Llicenciatura de Psicopedagogia, la

Llicenciatura de Ciència i Tecnologia dels Aliments i l'Enginyeria Tècnica Industrial, especialitat en Electrònica Industrial.

→ Creació del Centre Eusebi Molera de Formació Continuada i Transferència de Tecnologia (CEMFORT).

→ Desè aniversari de l'Escola d'Empresarials.

→ El Dr. Josep Burgaya és nomenat degà de la FCJE en substitució del Dr. Joan Carles Suari.

→ Modificació dels Estatuts de la FUB per tal d'ampliar el Patronat.

→ Primer programa de doctorat de la Universitat de Vic: Metodologia i Anàlisi de la Traducció, a la Facultat de Traducció i Interpretació.

→ Concepció Roca Casas, nomenada directora de l'Àrea de Comunicació.

→ Montserrat Ayats i Carlota Torrents nomenades codirectores d'Eumo Editorial en substitució de Miquel Tuneu.

1998-99

→ Inauguració oficial del curs el 22 d'octubre amb la presència del conseller de Sanitat, Sr. Eduard Rius, i el director general de Recerca, Sr. David Serrat.

→ Lliçó inaugural: *Tenir cura*, a càrrec d'Anna Bonafont i Castillo, directora de l'Escola Universitària de Ciències de la Salut.

→ Implantació de quatre noves titulacions: les diplomatures de Fisioteràpia, Teràpia Ocupacional, Turisme i Biblioteconomia i Documentació.

→ La Facultat de Traducció i Interpretació passa a denominar-se Facultat de Ciències Humanes, Traducció i Documentació.

→ Trasllat d'Eumogràfic al carrer Perot Rocaguinarda i obertura de l'estudi de Barcelona al carrer Santa Eulàlia.

→ Trasllat de les enginyeries tècniques d'Informàtica, Telecomunicacions i

Estudies a Vic? ...Viu

a Vic

Estudia,
gaudeix,
i conviu
amb joves com tu

**Alberg - Residència
Canonge Collell**
Avinguda Olímpica, s/n
08500 Vic (Osona)
Tel. 938 894 938 - Fax 938 833 062
E-mail: alberg_vic@tjuca.com

www.xanascat.net

**Generalitat de Catalunya
Turisme Juvenil
de Catalunya, SA**

d'Electrònica Industrial al nou edifici de la Torre dels Frares.

→ Primera convocatòria del Premi de Recerca per a Estudiants de Batxillerat.

1999-2000

→ Inauguració oficial del curs el 19 d'octubre amb la presència del president de l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya, Sr. Antoni Serra Ramoneda, i del director general d'Universitats, Sr. Antoni Giró.

→ Lliçó inaugural: *Organització i Futur*, a càrrec de Ramon Gisbert i Gelonch, professor de la Facultat de Ciències Jurídiques i Econòmiques.

→ Implantació de l'Enginyeria d'Organització Industrial i de les diplomatures de Nutrició Humana i Dietètica i Educació Social.

→ Congrés internacional sobre *Gerbert d'Orlhac i el seu temps. Catalunya i Europa a la fidel 1r mil·lenni*.

→ Febrer 2000. Antoni Uix, nou gerent de la FUB en substitució de Jaume Puntí, que es jubila.

→ Reducció de la Junta de Rectorat: Ricard Torrents, rector; Ramon Pinyol, vicerector d'Afers Acadèmics; Antoni

Uix, gerent; i Montserrat Vilalta, secretària general.

→ El Dr. Josep M. Serrat és nomenat delegat del rector per a la Recerca.

→ M. Antònia Pujol és nomenada delegada del rector per a les Relacions Internacionals.

→ 20è aniversari d'Eumo Editorial.

→ 10è aniversari de l'Escola Politècnica Superior.

→ 400 anys de la Universitat Literària de Vic.

2000-01

→ Inauguració oficial del curs el 17 d'octubre amb la presència del conseller de Governació, Sr. Josep Antoni Duran i Lleida, que també va inaugurar la segona fase de construcció de l'edifici Torre dels Frares, de 1784 m².

→ Lliçó inaugural: *Genomes i proteomes*, a càrrec del Dr. Josep M. Serrat, professor de l'Escola Politècnica Superior.

→ Implantació de la diplomatura de Mestre/a, especialitat d'Educació Física.

→ Impartició de l'Enginyeria

d'Organització Industrial en format semipresencial, la primera carrera que s'imparteix en aquesta modalitat.

→ Manuel Vilar és nomenat director de l'Escola Politècnica Superior en substitució d'Enric López.

→ Josep Comas és nomenat director de l'Àrea de Màrqueting i Comunicació.

→ Inici de la construcció del segon bloc de l'edifici central de la UVic gràcies al mecenatge de diverses empreses.

→ El Dr. Joan Solà substitueix la Dra. Martha Tennent en el deganat de la Facultat de Ciències Humanes, Traducció i Documentació.

→ El professor Sergi Domínguez substitueix la professora Montserrat Corrius en la direcció de l'Escola d'Idiomes.

→ Segimon Serrallonga, que es jubila, és nomenat primer professor emèrit de la Universitat de Vic.

2001-02

→ Inauguració oficial del curs el 18 d'octubre amb la presència del Sr. Antoni Giró, director general d'Universitats, a la nova Aula Magna de l'edifici Torre dels Frares.

Primer equip de rectorat: R. Torrents, E. López, J. Puntí, A. Granero, M. Vilalta, X. Alabern (de l'equip de direcció sortint), R. Pinyol i R. Coy.

→ Lliçó inaugural: *Traducció, innovació cultural i redreçament nacional*, a càrrec del Dr. Ramon Pinyol i Torrents, vicerector d'Afers Acadèmics.

→ Implantació de les llicenciatures de Ciències de l'Activitat Física i l'Esport i de Publicitat i Relacions Públiques.

→ La Facultat de Ciències Humanes, Traducció i Documentació es trasllada a l'ala nord de l'edifici Torre dels Frares un cop acabada la tercera fase de les obres (4984 m²). L'Escola Politècnica Superior n'ocupa l'ala sud.

→ La professora Noemí Morral és nomenada delegada del rector per a les Relacions Internacionals en substitució de M. Antònia Pujol.

→ 10 de gener de 2002. Artur Mas, conseller en cap i de la Presidència, inaugura l'edifici de la Torre dels Frares, de 9.743 m², completament acabat.

→ 19 de febrer. La Generalitat de Catalunya s'incorpora al Patronat de la FUB amb tres representants: Josep Grifoll, secretari general del DURSI; Antoni Giró, director general d'Universitats; i Carme López, subdirectora general d'Universitats.

→ 3 de maig de 2002. Acte acadèmic inaugural dels 25 anys de l'Escola de Mestres "Balmes"/Universitat de Vic amb la presència de Jordi Pujol, president de la Generalitat de Catalunya, i acte festiu, al vespre, amb l'espectacle *Veles e Vents* del grup Xarxa Teatre.

→ El mateix dia Eumo Editorial

inaugurava oficialment les seves noves instal·lacions a la casa Bojons de Vic.

→ El 30 de maig el Patronat de la FUB va nomenar el Dr. David Serrat i Congost nou rector de la Universitat de Vic. Els membres de la nova Junta de rectorat serien el Dr. Pere Quer, el Dr. Josep Burgaya, el Dr. Josep M. Serrat, la Sra. Montserrat Vilalta, la Sra. Mercè de Rocafiguera i el Sr. Antoni Uix. La presa de possessió va tenir lloc el dia 21 de juny.

2002-03

→ 4, 5 i 6 de setembre. 3r Simposi sobre l'ensenyament del català a no catalanoparlants.

→ Implantació de les llicenciatures de Periodisme i Ciències Ambientals. La Facultat de Ciències Jurídiques i Econòmiques passa a denominar-se Facultat d'Empresa i Comunicació.

→ Inauguració oficial del curs el 17 d'octubre amb la presència del Sr. Andreu Mas-Colell, conseller d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació. La Medalla de la UVic es va concedir a Segimon Serrallonga, professor que fou de la UVic fins a la seva mort el mes d'abril de 2002, i per al Dr. Josep Bricall, exrector de la UB.

→ Lliçó inaugural: *Esport i educació a Vic*, a càrrec del Dr. Josep Casanovas i Prat, professor de la Facultat d'Educació.

→ 3 de març. La Dra. Assumpta Fargas assumeix el deganat de la Facultat

d'Educació en substitució del Dr. Antoni Tort. La Dra. Manuela Bosch assumeix el deganat de la Facultat d'Empresa i Comunicació substituint el Dr. Josep Burgaya; i Montserrat Vall, la direcció de l'Escola Universitària de Ciències de la Salut en substitució d'Anna Bonafont.

→ 14 de maig. El conseller del DURSI, Andreu Mas-Colell, i el rector de la UVic, David Serrat, signen el contracte-programa de finançament de la UVic.

→ El Claustre de la UVic escull tres nous representants de la comunitat universitària al Patronat de la FUB: el Dr. Francesc Codina, el Dr. Enric Casulleras i la Sra. Anna Andreu en substitució del Dr. Antoni Tort, el Dr. Josep Burgaya i la professora Anna Bonafont.

→ El Dr. Miquel Caballeria substitueix el Dr. Josep Burgaya al capdavant de l'Oficina del Pla Estratègic i el Sr. Josep Terradellas substitueix el Sr. Josep Comas a l'Àrea de Comunicació.

→ 26 de juny. El Dr. Raimon Panikkar és nomenat Professor Honorari de la UVic.

→ 10è aniversari de la Facultat de Ciències Humanes, Traducció i Documentació.

→ Externalització dels serveis de llibreria i copisteria a favor de la cooperativa Abacus i de l'empresa Artyplan respectivament.

→ Creació de la Càtedra Verdaguer d'Estudis Literaris, dirigida per Ricard Torrents i dedicada a estudiar i promoure l'obra de Jacint Verdaguer i la creació literària del segle XIX.

- ordinadors • portàtils •
- components • xarxes •
- impressores • consumibles •
- software • internet •
- servei tècnic •
- i tot el que necessitis.

DETEINCO®
informàtica

C/. Pare Coll, 14. 08500 Vic. ☎ 93 8893384
www.deteinco.cat

→ Creació de l'Aula Segimon Serrallonga per difondre el coneixement i la reflexió sobre la cultura en la societat d'avui.

2003-2004

→ El Dr. Carles Torres substitueix el Sr. Manuel Vilar al capdavant de l'Escola Politècnica Superior.

→ El Dr. Josep M. Serrat es nomena vicerector de Recerca i Transferència de Coneixement.

→ 16 d'octubre. Inauguració del curs amb la presència de la consellera de Benestar i Família, Sra. Irene Rigau. Es va distingir amb la medalla de la Universitat el Dr. Antoni Giró i el Sr. Joaquim Triadú i Vila-Abadal pel suport que van donar sempre al projecte universitari de Vic.

→ Lliçó inaugural: *Una mirada a la salut des de la perspectiva de l'antiga Grècia*, a càrrec de Sebastià Canamasas i Ibáñez.

→ Eumo Editorial celebra el 25è aniversari.

→ Eumogràfic celebra el 20è aniversari.

2004-05

→ 13 d'octubre. Inauguració oficial del curs 2004-05 amb la presència del conseller en Cap de la Generalitat de Catalunya, Hble. Sr. Josep Bargalló i Valls. Joaquina Alemany rep la medalla de la Universitat de Vic per la promoció

dels estudis de gènere que va desembocar en la creació del Centre d'Estudis Interdisciplinaris de la Dona i de la Càtedra Unesco *Dones, desenvolupament i cultures*.

→ La lliçó inaugural va anar a càrrec del Dr. Carlos Scolari, professor de la Facultat d'Empresa i Comunicació, sobre les *Noves tendències del disseny interactiu*.

→ Sergio Viaggio, cap de la secció d'Interpretació de les Nacions Unides de Viena, és nomenat Professor Honorari de la UVic a proposta de la Facultat de Ciències Humanes, Traducció i Documentació.

→ En l'acte d'inauguració de la 10a edició de la Universitat d'Estiu de Vices va homenatjar la pedagoga M. Antònia Canals, que havia estat professora de la Facultat d'Educació.

→ 25 de maig. El premi Nobel James Watson va visitar la UVic i va parlar amb els estudiants de Biotecnologia.

→ El logotip de la Universitat, que fins ara consistia en les inicials UV, passa a ser l'abreviatura UVic.

→ 6 de juny. Aprovació per part del Patronat de la FUB del Pla Estratègic 2005-2010 de la Universitat de Vic.

2005-2006

→ 18 d'octubre. Inauguració del curs amb la presència del Dr. Enric Banda,

director de la Fundació Catalana per a la Recerca i la Innovació. Concessió de la Medalla de la UVic al Dr. Andreu Mas-Colell.

→ Lliçó inaugural: *Incertesa i coneixement*, a càrrec de la Dra M. Luz Calle, professora de l'Escola Politècnica Superior.

→ 3 de maig. El Patronat de la FUB escull la Dra. Assumpta Fargas com a candidata a rectora de la Universitat per als propers quatre anys.

→ 22 de maig. Lliurament de la Medalla de la UVic a Jordi Pujol.

→ 15 de juny. Homenatge a Rafael Subirachs en l'acte d'inauguració de la Universitat d'Estiu.

→ 21 de juny. Presa de possessió de la nova rectora, la Dra. Assumpta Fargas, i del seu equip: Dr. Carles Torres, Dr. Robert Ruiz, Prof. Montserrat Faro, Prof. Montserrat Vilalta, Prof. Joan Masnou i Sr. Antoni Uix.

2006-2007

→ Desè curs de la Universitat de Vic

→ 17 d'octubre. Inauguració del curs amb la presència del M. Hble. Ernest Benach, president del Parlament de Catalunya.

→ Lliurament de la medalla de la UVic a Ramon Montanyà i Salvans, assessor jurídic i membre del Patronat de la FUB i a Josep Grifoll i Guasch, patró estat de la FUB.

→ Lliçó inaugural: *Ciència, traducció i universitat: apunts per a un curs*, a càrrec de Ricard Torrents, rector fundador de la UVic i director de la Càtedra Verdager d'Estudis Literaris.

→ 9 de març. Trobada Universitat-Empresa amb la presència de Josep Huguet, conseller d'Innovació, Universitat i Empresa.

→ 27 d'abril. Lliçó de jubilació de Ricard Torrents, rector fundador de la UVic.

→ 1 de juny. Acte acadèmic de commemoració del 10 anys de la Universitat de Vic.

Assumpta Fargas, David Serrat i Ricard Torrents.

L'encaix de la Universitat de Vic en el Sistema Universitari Català

Assumpta Fargas Riera. Rectora

Deu anys després del seu reconeixement, la Universitat de Vic ha esdevingut una realitat consolidada i un model singular dins del Sistema Universitari Català, basat en un compromís explícit amb la societat i el territori i configurat amb reformes importants en el seu sistema de govern, de funcionament i de finançament. Aquestes reformes són conseqüència fonamentalment d'una: l'aportació de recursos públics per part de la Generalitat de Catalunya a través de contractes-programa entre el Departament d'Universitats i la Fundació Universitària Balmes, titular de la Universitat de Vic. Aquest fet ha comportat la presència de tres membres del Govern de la Generalitat en el patronat de la FUB i la potenciació de mecanismes de rendició de comptes.

L'actual UVic s'acosta a un model públic –donada la participació majoritària de l'Ajuntament de Vic (que aporta la majoria d'edificis) i la Generalitat de Catalunya (que finança aproximadament el 30% de les activitats) en el patronat de la FUB–, però manté una gestió àgil, flexible, oberta i econòmicament eficient, com mostren les anàlisis comparatives dels resultats obtinguts els últims anys respecte d'institucions homòlogues.

També la manera de fer i de sentir de la Universitat de Vic l'apropa al model públic o, si voleu, l'allunya del que habitualment s'associa als models privats estrictes, dependents en la seva majoria d'entitats confessionals o de grups empresarials. La Universitat de Vic té com a missió el compromís amb el país, amb la seva llengua i cultura, amb els seus ciutadans i ciutadanes, amb el seu territori d'influència natural mitjançant accions que en promouen el desenvolupament econòmic i social; i vol i procura que el preu d'estudiar a Vic no sigui ni econòmicament ni socialment discriminatori.

Aquestes característiques singulars es basen en una particular combinació de la seva forma jurídica, del seu sis-

tema de finançament i de l'expressió de les seves voluntats i compromisos. Aquesta combinació, però, no està recollida en l'actual marc legislatiu, el qual, com dèiem, només contempla el model dicotòmic d'universitat pública o privada, i especifica per a cadascuna uns camps del tot excloents.

Així doncs, i dins d'aquest marc, una universitat com la de Vic no ha pogut trobar a dia d'avui un encaix prou definit. Malgrat la comprensió que sempre ha rebut i rep de les administracions públiques catalanes i dels representants polítics, la manca d'un reconeixement explícit del seu model propi i innovador sovint provoca, d'una banda, una immerescuda exclusió d'organismes i projectes universitaris promoguts per aquestes administracions i, d'una altra banda, una inestabilitat financera deguda a la limitació dels recursos i a la incertesa de les negociacions que ha d'endegar periòdicament i que resten sotmeses a les percepcions i a les voluntats polítiques dels governs del moment. És de justícia remarcar, en canvi, que la UVic ha complert sempre els compromisos contrets amb les administracions, com demostren els resultats anuals de les avaluacions sobre el grau d'assoliment dels objectius estipulats en els contractes-programa, o bé la resposta que va saber donar quan va rebre l'encàrrec de la Generalitat d'elaborar el Pla Estratègic 2005-2010, aprovat pel patronat de la FUB el juny de 2005 amb el vistiplau del govern de la Generalitat.

Pel que s'ha exposat, considerem convenient per a la Universitat de Vic que es proposi una iniciativa legislativa per reconèixer la singularitat del seu model d'Universitat compromesa amb el país, vertebradora de l'equilibri territorial i participada en el seu govern, control i finançament per administracions públiques. Una iniciativa legislativa que podria concretar-se de diverses maneres, com ara i només a tall d'exemple, una Reforma de la

Llei de Reconeixement de la Universitat de Vic, la publicació d'un Decret de Govern o bé la creació d'un nou ens jurídic –que bé podria ser un consorci de caràcter públic per a la prestació del servei públic d'ensenyament superior– amb major participació pública per gestionar i/o titularitzar la UVic. Un reconeixement que hauria de fer-se explícit mitjançant l'expressió de voluntats concretes en l'assumpció per part del Govern de la Generalitat de mesures que garanteixin l'encaix de la UVic com a membre de ple dret en totes les estructures que es desenvolupin en el marc del Sistema Universitari Català, i el finançament majoritari amb recursos públics de les activitats universitàries, incloses les inversions. Al seu torn, i en justa contrapartida, aquest reconeixement explícit es traduiria en l'assumpció d'obligacions i de compromisos per part de la Universitat, que haurien de ser recollits tant en els seus Estatuts com també en els programes dels successius equips de govern.

Amb el convenciment que aquesta fita serà possible un dia no pas llunyà, millor dit, justament per fer-la realitat, tota la comunitat universitària treballa dia a dia en accions i iniciatives per créixer i desenvolupar-se en docència, recerca i transferència de coneixement a la societat, missions essencials de tota universitat.

Unes accions i unes iniciatives empresades des de la voluntat de contribuir a la consolidació del sistema universitari català; des de la voluntat –i fent nosaltres els principis d'eficiència, eficàcia, transparència i qualitat–, d'enfortir la Universitat en general, de contribuir a preservar-la de judicis massa precipitats i sovint injustos; i també des de la ferma voluntat que la Universitat de Vic continuarà sent –i ja per sempre– un dels motors del progrés cultural, social i econòmic –individual i col·lectiu– del seu entorn, del seu territori i del seu país.

Els meus quatre anys a la UVic

David Serrat. Rector de la UVic, 2002-2006

Celebrar els 10 anys d'una institució sempre és motiu de satisfacció, i si a més a més es pot fer amb plena salut institucional i amb un futur esperançador, encara ho és més.

Els més de quatre anys que he conviscut amb la comunitat universitària de la UVic, exercint-hi el càrrec de rector, m'han donat el privilegi de poder conèixer de prop un xic de la seva llarga història universitària, de la seva evolució recent, amb els edificis actuals i, per sobre de tot, del caliu humà de la seva gent.

Quan en Ricard Torrents maldava per aconseguir el reconeixement dels Estudis Universitaris de Vic com a Universitat de ple dret, duia a la motxilla una tradició universitària de Vic que venia de l'època medieval, del seu reconeixement com a Universitat ja en l'època moderna, i dels prop de vint-i-cinc anys d'estudis universitaris, amb centres adscrits a les tres universitats catalanes de l'època. Això sol ja justificava que fos universitat. Però el més important, a parer meu, van ser l'entusiasme i l'impuls de la seva gent, tant de dintre dels estudis universitaris com del municipi, manifestada en la qualitat professional i humana dels seus titulats, fruit d'una formació sòlida i d'un entorn favorable.

Per això, quan em van oferir la possibilitat d'exercir-hi el càrrec de rector, a principis de l'any 2002, en un moment delicat en què al canvi necessari de rector s'hi afegia una davallada demogràfica d'estudiants en edat universitària en el sistema universitari català, vaig considerar-ho, d'entrada, un honor, i després d'haver parlat amb una colla de gent de dintre, un repte assequible per la disponibilitat que tothom mostrava de tirar endavant, posant-hi els esforços necessaris i donant-me finalment el suport majoritari del Claustre.

Van ser quatre anys plens d'una activitat frenètica de tota la comunitat per adaptar-nos a les necessitats aca-

dèmiques canviants i per dur a terme un Pla Estratègic que ens indiqués cap on volíem anar (sense conèixer el port de destí cap vent no és favorable), i tot això sense oblidar mai les característiques pedagògiques que sempre han donat el segell de qualitat a la Universitat de Vic.

Si bé la llista d'agraïments hauria de ser llarguíssima, permeteu-me que l'exemplifiqui amb la tasca duta a terme, aquells quatre anys, pels doctors Pere Quer i Josep Maria Serrat, que no van escatimar-hi mai ni hores ni feina ben feta, i amb els més de dos anys que el Dr. Miquel Caballeria va encarregar-se de dur a bon port el Pla Estratègic, com a model de persistència, ordre i resultat exemplars.

No cal dir que també guardo un record molt reconfortant de l'actitud dels estudiants de la Universitat de Vic, tant per les mostres de solidaritat expressades durant els quatre anys del meu rectorat –des dels voluntaris per anar a treure *chapapote* a Galícia fins als manifestants en contra de la interven-

ció militar a l'Iraq–, com per la qualitat científica i humana expressada en el diàleg, en anglès, amb el Prof. James Watson, premi Nobel pel descobriment de l'estructura helicoidal de l'ADN, quan ens va visitar.

Em va tocar encara presidir el primer acte d'inici d'aquest 10è aniversari fent lliurament de la medalla de la Universitat de Vic al Molt Honorable Sr. Jordi Pujol, que des del seu privilegiat lloc de responsabilitat va fer confiança sempre a l'esperit universitari de Vic i li va donar suport, com molt bé ens va explicar el professor Ricard Torrents en el seu encomi. Crec que tots dos s'han de sentir cofois veient la realitat actual de la Universitat de Vic.

Des de la meua càtedra de Geodinàmica de la Universitat de Barcelona i des de Gurb, on resideixo, no em queda sinó desitjar a la Universitat de Vic una llarga vida plena d'encerts, i també una mica de sort, sempre necessària, perquè la feina ben feta és segur que hi és i que hi serà.

L'equip de rectorat de David Serrat: A. Uix, M. Vilalta, D. Serrat, P. Quer, J.M. Serrat. A dalt: J. Terradellas, M. Caballeria, M. de Rocafiguera i J. Soler.

Les identitats de la UVic

Ricard Torrents. Rector fundador de la Universitat de Vic

A tots els qui s'identifiquen amb la Universitat «que ens allibera, tornant-nos a la realitat de nosaltres mateixos».

Identificació de la UVic

Com identificar la Universitat de Vic? Acabo d'aclarir a un prominent universitari que la UVic és privada però rep fons públics, forma part del sistema públic de preinscripció i té sis patrons públics al Patronat, tres de la Generalitat i tres de l'Ajuntament. Fa poc ho vaig haver d'aclarir a un alt càrrec del Govern: «sí, la UVic és privada, però no és eclesiàstica, com dieu».

Tant costa d'entendre que la UVic és privada, però alhora civil, laica, seglar o com se'n digui? Que no és com la Llull, la Internacional o l'Abat Oliba, sinó com la UOC, pública i privada alhora, sense intervenció de cap institució religiosa. Per a la UVic res no és més injust i ofensiu que la negació de la seva identitat institucional.

La identitat i la seva font

Les institucions necessiten identitats i la història n'és la font privilegiada. Com la biografia ho és per a les identitats personals. Però les institucions –com les persones– també s'identifiquen amb el futur. Així, les universitats s'identifiquen en mil anys d'història alhora que en l'alternativa del segle XXI de desaparèixer com a universitats o recomençar de nou el cicle fundador com a centres de Ciència i d'Educació Superior.

Les identitats universitàries catalanes estan marcades per dos daltabaixos extrems, Felip V al segle XVIII i Franco al XX, però també per l'actual necessitat de donar forma a un sistema universitari propi en un món globalitzat, una Europa harmonitzadora i un Estat espanyolista. A desgrat de la caixa de l'Estatut, la identificació de les universitats catalanes és a l'horitzó.

Empleats i clients

La UVic celebra el desè aniversari en plena construcció de la seva identitat com a universitat del segle XXI, catalana i de Vic. Al primer nivell, els moviments actuals van en la direcció d'identificar la universitat com una empresa de serveis. Els estudiants s'hi identifiquen com a clients o usuaris, els professors com a empleats incentivats i els recercadors com a subcontractats d'empreses externes. L'alumne paga perquè la universitat el capaci per trobar una bona feina. El professor cobra perquè convenci l'alumne que allò que li ensenya li servirà per trobar feina i així podrà tornar el préstec al banc.

Les universitats han perdut autonomia per decidir les coses importants. La formació i la recerca es defineixen amb eslògans i consignes de màrqueting. Les visiten polítics amb el missatge «sobren filologies i falten patents». Telepredicadors de powerpoint anuncien «la Universitat que ve», reduïda a producte bancari: després de convertir l'habitatge en hipoteca, «la Universitat que ve» ve a convertir els estudis en préstecs per als màsters.

Mestres i aprenents

Hi ha una altra direcció: identificar la Universitat i identificar-s'hi com un establiment científic superior, organitzat a l'entorn de la Ciència i la Formació. La Universitat no és cap empresa d'empleats i clients, sinó una comunitat de mestres i aprenents, units per l'estudi. L'objectiu comú és formar-se fent Ciència, fer Ciència formant-se. L'estudiant es forma construint el projecte personal de vida i dedicant uns anys de la seva vida a l'estudi. El professor realitza la seva opció professional d'ajudar els estudiants a estudiar estudiant amb ells.

Són identitats diferents però no excloents. A la universitat conviuen homes i dones que participen de les dues identitats. El alumnes passen per la Universitat enduent-se'n una expe-

riència que els acompanyarà tota la vida. Els professors són la part estable de la Universitat, que unes vegades s'identifiquen com a mà d'obra acadèmica, altres vegades se senten participants d'un projecte comunitari científic i educatiu.

El DNI de la UVic

La UVic té la identitat que li donen els universitaris que la varen fundar i els que la projecten avui cap a les pròximes dècades. Però la identitat existeix si és reconeguda. No ets tant aquell que dius que ets com aquell que diuen que ets. El desè aniversari és una bona ocasió per plantejar-se de nou quina identitat volem els universitaris de Vic que ens sigui reconeguda a Europa i al món, en el mapa universitari de Catalunya i en la pròpia comunitat de Vic.

La identitat de la UVic és el conjunt de característiques que fan que sigui ella mateixa. No és enrocar-se en la immobilitat, sinó transformar-se sense esquizofrènia. Com la identitat de les persones, la de la UVic es construeix a cop de projectes i de creixement. La identitat és font de sentit, de valors, de compromisos.

Si les persones tenim un DNI, la UVic té el seu Document Nacional d'Identitat, expedit pel Parlament de Catalunya el 21 de maig de 1997. Aquest document es diu Llei de Reconeixement de la Universitat de Vic i està publicat al Diari Oficial de la Generalitat. Però el DNI dona només identitat jurídica. La identitat real neix de la dels universitaris que s'identifiquen en la missió que Carles Riba assignava al mestre i al deixeble: la Universitat que mereix aquest nom és la «que ens allibera, tornant-nos a la realitat de nosaltres mateixos i de les coses».

Deu anys de recerca i transferència de coneixement a la UVic

Robert Ruiz. Vicerector de Recerca

La trajectòria en Recerca i Transferència de Coneixement de la UVic, com a fet i procés col·lectiu, s'inicia formalment amb el reconeixement de la Universitat el 1997, tot aplegant el potencial del professorat que, prèviament, contribuï a la seva mateixa emergència.

En aquests deu anys de vida de la UVic, aquesta trajectòria, les seves dificultats, els seus reptes i la consolidació d'uns ja palesos progressos, han significat un persistent i continuat esforç de la nostra comunitat universitària; un persistent i continuat esforç que es pot sintetitzar en una expressió que en mostra la seva més singular naturalesa: crear condicions i generar oportunitats.

És ben sabut que la nostra universitat emergeix de prèvies i molt consolidades realitats, orientades a una de les més fonamentals i primeres formes d'entendre la Transferència de Coneixement: la docència adreçada a un bon nombre de generacions d'estudiants.

Un professorat molt compromès amb aquesta tasca formativa –que en

continua sent un dels eixos principals i orientadors– s'incorporà progressivament a un projecte universitari col·lectiu que hauria de fonamentar-se en un bagatge personal propi i singular.

Bé que aquest bagatge fos ric i ben prometedor, bé que tingués orientacions comunes en el si de les àrees de coneixement en què s'ordenaven els estudis impartits, bé que aquest bagatge incorporés experiències i propòsits de plenitud professional, fa deu anys no constituïa un tot ordenat i orientat la Recerca i a la Transferència de Coneixement, entesa en el seu vessant més específic.

D'aquí la necessitat de crear les condicions i de generar les oportunitats que fessin possible el progrés estructural i institucional –i professional i personal– orientat a noves –en aquells moments– fites articulades i col·lectives en Recerca i Transferència.

Un primer pas fou la creació, organització i finançament de grups de Recerca. Un pas d'incentivació de crear espais comuns de treball que apleguessin saber i propòsits personals del professorat en finalitats i projectes comuns. Pas que va ser complementari al repte de generar els nostres primers programes de doctorat.

Val a dir que aquests primers passos posaren unes bases suficients i prou notables per identificar necessitats de canvis estructurals i de fons que poc més tard s'iniciaren en forma de plans ordenats de Recerca i Transferència. I que aquestes bases i fonaments exigiren del professorat una activitat esforçada i generosa per orientar la seva pròpia trajectòria cap a fites comparatides.

Sense aquestes premisses, efectivament, cap avenç no hauria estat possible. Ens ha calgut, en un segon moment, l'ordenació institucional clarament intencionada i explícitament formulada de progrés orientat cap al creixement en activitat i en resultats tangibles i externament homologables.

Una ordenació que s'ha produït en el marc dels nostres primer i segon pla de Recerca –aquest ja com a element del Pla Estratègic de la UVic (2005-2010)–, atenent les dimensions determinades en el marc dels canvis produïts en els vincles amb la Generalitat de Catalunya, tant en la seva incorporació en el Patronat de la FUB com en la seva vinculació en el finançament de la Universitat a través dels contractes programa.

És en aquest context que el nostres grups de recerca avancen en unes activitats que els permeten un progressiu reconeixement per part de les corresponents instàncies de la Generalitat de Catalunya i estatals. Com també se situa en aquest context el progrés en ordenació de la Transferència de Coneixement a través de la creació ben recent de l'OTRI (Oficina de Transferència de Resultats de la Investigació). El registre de resultats en aquests àmbits mostra ja un progrés encoratjador.

L'atenció especial a l'avaluació de la qualitat de resultats i processos evidencia també la necessitat de continuar i millorar la trajectòria empresa.

Una trajectòria de consolidació no més possible amb l'increment de la massa crítica de dedicació a la Recerca i la Transferència per part del professorat, i a l'ordenació continuada del l'activitat en projectes relacionats amb les principals àrees de coneixement.

Segurament encara és d'hora per poder copsar i valorar prou justament el valor de les aportacions de cadascuna de les persones i instàncies que han fet possible aquest trajecte breu –deu anys ho són en una activitat que requereix terminis continuats d'esforç en processos de naturalesa singularment acumulativa–. Sens dubte, però, que valorat en termes d'ara, ens esperona a continuar superant dificultats i assumint reptes col·lectius de millora en el coneixement i de servei universitari a la nostra comunitat.

Evolució i perspectives en l'àmbit acadèmic

Carles Torres i Feixas. Vicerector d'Ordenació Acadèmica i Professorat

Aquest any se celebra el desè aniversari de la Universitat de Vic. Tanmateix, els orígens els trobem a l'Escola de Mestres que van iniciar la seva activitat el 1977 i als Estudis Universitaris de Vic que van créixer impartint titulacions universitàries amb centres adscrits a la Universitat de Barcelona, a la Universitat Autònoma de Barcelona i a la Universitat Politècnica de Catalunya.

En el moment del seu reconeixement la Universitat de Vic (Llei 5/1997, de 30 de maig de 1997, del Parlament de Catalunya) comptava amb cinc centres amb diferents titulacions: la Facultat de Traducció i Interpretació (Llicenciatura de Traducció i Interpretació), la Facultat de Ciències Jurídiques i Econòmiques (Llicenciatura d'Administració i Direcció d'Empreses; Diplomatura de Ciències Empresarials), la Facultat d'Educació (Llicenciatura de Psicopedagogia, Diplomatura de Mestre, en quatre especialitats), l'Escola Universitària de Ciències de la Salut (Diplomatura d'Infermeria) i l'Escola Politècnica Superior (Llicenciatura en Ciència i Tecnologia dels Aliments; Enginyeria Tècnica en Informàtica de Gestió; Enginyeria Tècnica Agrícola; Enginyeria Tècnica Telecomunicació; Enginyeria Tècnica Industrial).

Al llarg d'aquests deu anys s'ha produït un procés de desplegament de titulacions oficials important i s'ha anat conformant una oferta en diferents àmbits.

Així, a la Facultat de Traducció i Interpretació es va implantar la Diplomatura en Biblioteconomia i Documentació (1998-99) i el centre va passar a anomenar-se Facultat de Ciències Humanes, Traducció i Interpretació.

A la Facultat de Ciències Jurídiques i Econòmiques es va implantar la Diplomatura de Turisme (1998-99), la Llicenciatura en Publicitat i Relacions Públiques (2001-02) –i el centre va passar a anomenar-se Facultat d'Empresa

i Comunicació–, la Llicenciatura en Periodisme (2002-2003) i la Llicenciatura en Comunicació Audiovisual (2003-04).

A la Facultat d'Educació es va implantar la Diplomatura d'Educació Social (1999-00) i la Diplomatura de Mestre en l'Especialitat d'Educació Física (2000-01) i la Llicenciatura en Ciències de l'Activitat Física i l'Esport (2001-02).

A l'Escola Universitària de Ciències de la Salut es va implantar la Diplomatura en Fisioteràpia (1998-99), la Diplomatura en Teràpia Ocupacional (1998-99) i la Diplomatura de Nutrició Humana i Dietètica (1999-00).

Finalment a l'Escola Politècnica Superior es va implantar l'Enginyeria en Organització Industrial (1999-00), la Enginyeria Tècnica en Informàtica de Sistemes (2002-03), la Llicenciatura en Ciències Ambientals (2002-03) i la Llicenciatura en Biotecnologia (2003-04).

A més, en aquest desplegament s'han creat, també, dobles titulacions que permeten obtenir uns perfils molt adequats a les demandes socials, titulacions amb modalitat semipresencial, que permeten la comptabilització de l'activitat acadèmica i professional, i diversos doctorats: Doctorat en Metodologia i Anàlisi de la Traducció (1998-09); Doctorat en valoració d'Actius Financers (1999-00); Doctorat sobre Educació Inclusiva (2001-02); Doctorat en Organització i Administració d'Empreses (2002-03).

A banda, la formació continuada també ha experimentat un desplegament important amb títols propis (postgraus i màsters) i cursos d'extensió universitària.

En aquests deu anys de vida de la Universitat de Vic s'ha produït un fet de gran transcendència en l'àmbit universitari: el compromís de crear un Espai Europeu d'Ensenyament Superior (EEES).

Aquest compromís es va fer palès

en la Declaració de Bolonya (1999) i va suposar un punt de partida de la transformació que estem vivint, amb l'objectiu final d'assolir una convergència i harmonització europees dels ensenyaments universitaris. Des deleshores s'han produït moltes declaracions i s'han constituït moltes comissions de treball a tots nivells i ara ens trobem en un moment crucial per enfocar els canvis.

Aquest Espai Europeu d'Educació Superior queda definit amb tres paràmetres essencials: la nova estructura dels ensenyaments, la metodologia basada en el crèdit ECTS (European Credit Transfer System) i la qualitat.

El Ministeri d'Educació i Ciència planteja una estructura general en tres cicles: el Grau, el Master i el de Doctorat.

Tots els títols de Grau constaran de 240 crèdits ECTS (4 anys) i en la seva denominació hi haurà una primera part que farà referència a una branca de coneixement i una segona part farà referència al perfil del pla d'estudis de cada universitat. Aquestes branques de coneixement són cinc: Arts i Humanitats, Ciències, Ciències de la Salut, Ciències Socials i Jurídiques, Enginyeria i Arquitectura.

El títol de Màster tindrà entre 60 i 120 crèdits ECTS i s'hi podrà accedir a partir d'un títol de grau (o dels títols oficials actuals) i també a partir d'altres vies previstes amb la superació d'almenys 180 crèdits.

Finalment, el títol de doctor s'obté tindrà després d'haver aprovat una tesi doctoral que requereix que prèviament s'hagi cursat un Màster i que el total de crèdits cursats sigui com a mínim de tres-cents entre els crèdits de grau i els de màster.

La metodologia d'impartició se centra en els crèdits d'acord amb el sistema europeu, i es fa èmfasi en l'estudiant com a protagonista del procés d'aprenentatge. Per tant, les classes magistrals tradicionals donen lloc a un

sistema d'aprenentatge més participatiu, en el qual es fa un seguiment tutoritzat de l'estudiant que passa a tenir una part més activa.

El tercer paràmetre important en el nou context és la qualitat. L'assegurament de la qualitat s'ha d'assolir en tot el procés: en l'elaboració del projecte del pla d'estudis de la titulació, en la impartició i en el servei posterior a tots els egressats. A més, s'han d'establir els mecanismes i els agents implicats que permetin el seguiment de la qualitat, amb recollida de les evidències i avaluació.

En l'avaluació de la qualitat la intervenció d'agents externs a la universitat és obligada. Totes les titulacions requereixen per a la seva oficialització un avaluació ex-ante realitzada, a Catalunya, per l'Agència de Qualitat Catalana (AQU) i pel Departament General d'Universitats, i està prevista, també, una avaluació ex-post al cap d'un temps d'impartició de la titulació.

La Universitat de Vic, ja fa temps que treballa per l'adaptació a aquest nou escenari d'educació superior.

Des de la perspectiva del marc general de la Universitat de Vic, cal recordar que té signat un contracte programa plurianual (2003-2007) amb el Departament d'Innovació, Universitats i Empresa en el qual apareixen una sèrie d'objectius i, en concret l'objectiu 1 fa èmfasi en avançar en la millora de la qualitat dels ensenyaments i la formació que reben els estudiants, focalitzant l'acció docent en l'aprenentatge i la innovació en els continguts i mètodes utilitzats i l'adequació en el nou marc d'ensenyament europeu per tal d'afavorir el rendiment acadèmic i una progressió adequada dels estudiants i, una major qualificació professional dels titulats.

També cal recalcar que en el Pla Estratègic de la Universitat de Vic (2005-2010), en l'àmbit d'Ensenyaments, Docència i Dimensió Europea, l'objectiu estratègic 1.1. fa referència a introduir la metodologia del crèdit europeu, i l'objectiu estratègic 1.2. fa referència a la transició cap a l'EEES i a la millora de l'oferta educativa de la UVic buscant-ne la singularització.

La de Vic és una de les universitats pioneres en la impartició d'assignatures amb crèdit europeu. A més, participa en el Pla Pilot que va impulsar el

Departament d'Universitats Recerca i Societat de la Informació (DURSI) d'implantació del crèdit europeu en quatre titulacions. En dues d'elles –Traducció i Interpretació i Educació Social– ja s'ha implantat en tots els cursos, i en les dues restants –Enginyeria Electrònica Industrial, Enginyeria de Telecomunicació– resta la implantació en el darrer curs.

També des de fa anys la Universitat ofereix formació sobre el crèdit europeu i treballa en projectes d'innovació docent.

El curs 2006-2007 s'ha començat un màster oficial (denominació que s'utilitza en el nou marc) de Comunicació i Gastronomia i s'ha obtingut l'oficialització d'altres màsters que es podrien començar a impartir l'any 2007-08: Comunicació digital interactiva; Interpretació de conferències; Traducció especialitzada; Biologia de sistemes (malgrat que la seva impartició es posposarà un any); Formació de professors de català per a adults (màster interuniversitari amb la UB); Estudis de dones, gènere i ciutadania (màster interuniversitari amb la UB). Alhora, s'està treballant amb sis propostes de màsters que es presentaran al proper procés d'oficialització.

La Universitat de Vic ja ha començat a treballar en el procés d'implantació de les noves titulacions de grau. En aquest moment es troba en la fase d'elaboració d'un mapa de titulacions a nivell d'Universitat que ha de permetre identificar la conversió de les titulacions actuals, la implantació de noves titulacions i l'extinció d'altres i, alhora, obtenir un plantejament general dels graus, màsters i doctorats.

Jornades sobre Art i Maternitat.

En l'elaboració de les propostes de titulacions són molt importants els aspectes acadèmics i, també, les implicacions que poden tenir a l'hora de la seva implantació que requerirà un plantejament global i no individualitzat de les titulacions per evitar possibles esbiaixaments que es poden produir per interessos i inèrcies adquirides per determinats col·lectius.

Respecte dels aspectes acadèmics es buscarà la singularitat de les titulacions, coherent amb les àrees d'especialització, i l'adequació dels perfils a les necessitats que demana l'entorn empresarial, social i acadèmic. A més, els projectes hauran de tenir duració en el temps i no poden ser el resultat d'una moda efímera, sense renunciar a la flexibilitat per l'adaptació als canvis. En el nou escenari europeu també serà molt important potenciar la internacionalització de la Universitat de Vic amb un plantejament que vagi més enllà d'afavorir la mobilitat dels estudiants i dels professors i que permeti potenciar el desenvolupament de projectes acadèmics i de recerca conjunts i compartits.

Un altre aspecte molt important serà incrementar els nivells de rendiment acadèmic dels estudiants, a partir de plans d'estudis que incorporin les competències transversals i específiques de cada titulació i les noves metodologies docents en l'aprenentatge dels coneixements i amb criteris de màxima qualitat.

Pel que fa a les implicacions de les implantacions, es tindrà en compte l'optimització dels recursos i la viabilitat de les propostes. L'optimització dels recursos implica estratègies en què determinades assignatures i/o mòduls hauran de ser transversals i flexibles i que permetin obtenir diferents titulacions d'una forma flexible.

En el calendari previst, tot i que pot sofrir modificacions, dels nous títols de grau es podrien començar a implantar l'any 2008-09 de manera que els primers titulats de grau podrien sortir el curs 2010-11.

En aquests moments, es disposa de propostes del Ministeri d'Educació i Ciència, però s'està pendent de la publicació del decret que haurà de regular finalment les directrius per l'elaboració dels projectes dels plans d'estudi en el nou escenari.

Un nou marc per a les relacions entre la universitat i l'empresa

Montserrat Vilalta. Delegada per a les Relacions Institucionals

No és fins a la Llei Orgànica 4/2007, de 12 de abril, per la qual es modifica la Llei d'Universitats de l'any 2001, que s'entreveu una clara voluntat legislativa per impulsar les relacions Universitat-Empresa, sobretot a través de la formació al llarg de la vida i la transferència de coneixement. També en el nou marc per a l'organització d'ensenyaments, encara en procés de debat, s'introdueixen elements clau per facilitar i promoure la participació de la universitat en la societat i, en particular, en el món de l'empresa. Aquests canvis són fonamentals per emprendre amb garanties la tasca conjunta en R+D+I a la qual estan empeses universitats i empreses per aconseguir posicionar el nostre país al lloc que li correspondria d'acord amb el nivell assolit en el rànquing de països econòmicament més avançats. Els canvis, de manera sintetitzada, són els següents:

—En el preàmbul d'aquesta Llei es posa èmfasi en la tasca i el paper que la universitat ha de desenvolupar en el seu entorn social, paper que s'ha de traduir, fonamentalment, en transferència de coneixement, desenvolupament tecnològic i formació permanent.

—El títol VII de la Llei, que la LOU dedica a la Recerca, ara passa a denominar-se de Recerca i Transferència de Coneixement, elevant, doncs, aquesta activitat a un rang equiparable al de la Recerca.

—Per primera vegada, la transferència de coneixement i el desenvolupament tecnològic es consideren activitats del professorat susceptibles de ser valorades com a mèrits per a la promoció i per a la consecució de retribucions addicionals.

—La nova Llei permetrà que personal investigador de la universitat s'incorpori en centres de recerca, públics o privats, per tirar endavant projectes d'R+D.

En els documents que defineixen la nova organització d'ensenyaments

hi ha, també, elements que poden afavorir les relacions universitat-empresa, en aquest cas en el camp de la formació. Inspirades en el comunicat europeu de Lisboa, les noves directrius espanyoles per a l'organització d'ensenyaments assenyalen, d'una banda, que les titulacions que han de sorgir de la reforma han de buscar referents externs i justificar el benefici social de la seva implantació i, d'una altra, es diu que a l'hora de programar les titulacions oficials de grau o postgrau es tingui en compte la formació permanent, una formació que fins ara no es tenia en compte en la programació ordinària de les universitats.

En resum, podem dir que les activitats de transferència de coneixement i de formació continuada, que són d'interès primordial per a les empreses i que a la universitat fins ara han estat considerades secundàries i de poc valor acadèmic, passen a tenir un rang i una consideració que ben segur estimularà el professorat, autèntic protagonista d'aquest nou model de relació Universitat-Empresa.

Això vol dir que a partir d'ara, les empreses trobaran en la universitat una major receptivitat per als seus projectes, tant per als d'innovació, recerca i desenvolupament com per als formatius. La universitat haurà d'estar alerta a les necessitats socials i, en particular, a les empresarials, i les empreses podran trobar en les universitats les respostes a les seves necessitats per a créixer i innovar, o almenys això és el que es pretén.

Els universitaris sempre hem cregut que la societat no coneix gaire la universitat, una creença ben justificada; però solem atribuir aquest desconeixement a la manca d'interès social envers la universitat quan, en realitat, sol ser la universitat qui s'ha mantingut al marge. Pel que fa a les empreses, els universitaris pensen que són elles les culpables de la falta d'entesa, i no els falta pas raó si comparem el paper i el

compromís que adopten les empreses amb les universitats en països més avançats que el nostre. Però també és hora que es reconegui que les universitats no fan gaire res per guanyar la confiança de les empreses. Pel que fa a temes d'innovació o recerca, les empreses petites i mitjanes veuen en la universitat una institució massa per sobre de les seves possibilitats, i les empreses grans prefereixen acudir a centres de fora de la universitat perquè obtenen una major receptivitat i rapidesa en la resposta. I, pel que fa a la formació dels empleats, les empreses tampoc no tenen en compte l'oferta de les universitats: les petites i mitjanes la solen trobar massa especialitzada i s'acullen a la que ofereixen les organitzacions sindicals o empresarials; i les empreses grans prefereixen organitzar-la pel seu compte, generalment amb plans específics de formació, perquè la que ofereix aquell any la universitat no s'ajusta a la seva demanda concreta o perquè obtenen una major agilitat, ja sigui en temps o en desplaçaments.

El gran repte és trencar aquest cercle de desconfiances: la universitat ha de ser més receptiva a les demandes de les empreses, tant de les grans com de les petites i mitjanes, i ho ha de fer sense complexos, incorporant en el seu discurs i sense menysteniment aquesta tercera "missió" de servei a la societat, i amb prou versatilitat i dinamisme com requereix una societat en constant evolució. I l'empresa ha de tenir més confiança en allò que ofereix la universitat i acudir-hi quan necessiti quelcom que en aquells moments la universitat no estigui oferint però estigui en condicions d'organitzar.

El nou marc legislatiu facilitarà en gran mesura aquest canvi d'actituds que universitats i empreses estem destinades a adoptar, per al bé propi i per al bé del país.

Deu anys d'Universitat: consolidació amb creixement i equilibri econòmic

Antoni Uix. Gerent

La preparació, la constitució i l'impuls inicial de la Universitat va suposar un esforç econòmic important entre els anys 1997 i el 2000, que comportaren un dèficit acumulat important. L'aplicació del pla director 2000-02, la política d'implantació de noves titulacions i la posterior implicació de la Generalitat en el govern i el finançament de la UVic el 2003, van significar un fre del dèficit i un canvi de signe econòmic. L'esforç i la implicació, tant de la comunitat universitària com de l'Ajuntament i la Generalitat, i l'ampliació a noves àrees de coneixement van ser les claus d'aquest impuls. Aquest juny, deu anys més tard, la Universitat tancarà la tercera etapa econòmica (2002-07) del seu primer decenni -etapes que podem qualificar d'impuls, estabilització i consolidació-, coincidint amb l'actual contracte-programa 2003-2007. Des del punt de vista estrictament econòmic, podem concloure afirmant que en acabar aquest curs 2006-07 s'haurà compensat el dèficit acumulat a la primera etapa i s'haurà retornat a una situació d'equilibri econòmic i financer.

La consolidació del projecte UVic ha estat possible gràcies a una combinació equilibrada entre creixement i recursos disponibles. En deu anys gairebé s'ha duplicat el volum total de despesa. Tot i això, si restem l'efecte de la inflació, l'increment real haurà estat aproximadament del 50%, amb una mitjana de creixement del 5% anual. Els ingres-

sos han augmentat més que les despeses, un 98% enfront del 90,7%, gràcies a les aportacions dels contracte-programa i als cànon i ingressos propis.

Un element clau del nostre model de creixement s'observa comprovant com els ingressos totals per matrícula han augmentat només un 44,30% en deu anys, quan el nombre d'estudiants ha augmentat un 23% i la inflació ha estat aproximadament del 50%. Això és perquè una part important de la subvenció del contracte-programa s'ha destinat a contenir els preus de matrícula, amb la finalitat que estudiar a la UVic no resulti socialment discriminatori.

Les línies mestres de la política econòmica d'aquests darrers anys ha estat: procurar l'equilibri pressupostari contenint els preus; implantar noves titulacions; destinar temps del professorat a la recerca; millorar les infraestructures i evitar el dèficit i l'endeutament.

Una primera fase d'implantacions de noves titulacions es va donar en paral·lel a la creació de la Universitat (Fisioteràpia, Nutrició i Dietètica, i Organització Industrial); la segona fase, amb un impacte més gran, es va decidir entre el 2001 i el 2003 (dues titulacions de l'Àrea d'Esports, tres de l'Àrea de Comunicació i dues de Biociències).

Pel que fa als centres, sobresurt el creixement de la Facultat d'Educació amb un 47%, per la implantació de les carreres de l'Àrea d'Esports, i el de l'Es-

cola Universitària de Ciències de la Salut per la implantació de tres noves titulacions.

Els altres tres centres s'han mantingut al llarg d'aquests deu anys. A la Facultat d'Empresa es va produir una davallada de l'Àrea d'Empresa que es va compensar amb l'augment de les noves carreres de Comunicació, i a la Escola Politècnica la davallada de les enginyeries va quedar compensada per la implantació de les noves carreres de Biociències i Organització Industrial.

Podem cloure aquesta qüestió afirmant que una encertada política d'implantacions de noves titulacions ha permès que la UVic s'adaptés a les noves necessitats de la demanda i passar dels 3.650 estudiants del curs 97/98 als 4.500 del curs 06/07, en un escenari general de davallada demogràfica. En deu anys hem doblat l'oferta de titulacions passant de catorze a vint-i-nou, creixement que ha possibilitat a la majoria de les titulacions millorar la relació d'estudiants per grup i augmentar l'atenció individualitzada i, per tant, la qualitat docent.

De manera complementària a la d'implantacions, s'han posat en marxa tres polítiques més de caràcter acadèmic d'un impacte econòmic evident. La primera, l'agrupament de matèries i l'oferta de dobles titulacions en carreres amb pocs estudiants, fet que comportà un estalvi evident de personal. La segona, una aposta clara per la semipresencialitat en els segons cicles, que comportà una important entrada d'estudiants; i la tercera, la implantació de títols propis a diferents centres vinculats a la Universitat, amb una entrada significativa de recursos per cànon.

En resum, aquests primers deu anys de la Universitat de Vic han estat de consolidació, amb creixement i equilibri econòmic, un fet fonamental que ens permet de mirar el futur amb garanties, a l'espera del proper contracte programa.

En el trentè aniversari de l'Escola de Mestres d'Osona

Pere Pujolàs i Maset. Degà de la Facultat d'Educació

Aquest any celebrem, a més del desè aniversari de la Universitat de Vic, el trentè aniversari de l'Escola de Mestres. Aquest aniversari, als que ara formem la Facultat d'Educació derivada d'aquella escola d'ençà que els Estudis Universitaris de Vic es van convertir en universitat, ens agafa en un moment crucial: just quan hem de definir els nous estudis de grau, entre altres, els estudis del Grau de Mestre d'Educació Infantil i els del Grau de Mestre d'Educació Primària.

Algunes coses del context històric en què va néixer l'Escola de Mestres han canviat molt; altres, en canvi, pensem que s'han de mantenir, perquè continuen essent igualment vàlides. Tot plegat fa que en la configuració dels nous plans d'estudi pensem en mestres formats per educar en una escola que giri, entre altres, a l'entorn d'aquests cinc eixos:

En primer lloc, una escola a la qual no espanta la diversitat dels alumnes. Que no contempla la diversitat com un problema, ni l'accepta resignadament com aquell que fa una concessió gairebé heroica. Al contrari, una escola que vol la diversitat perquè és la normalitat: el més normal és que siguem diferents. I no només la vol, sinó que la celebra. Les diferències individuals (personals, culturals, ètniques...) són quelcom valuós que cal celebrar, quelcom de què ens hem d'alegrar, perquè en la diversitat es donen les millors condicions per aprendre. Per tant, la diversitat que ens fa únics, singulars, s'ha de potenciar. Però això suposa, també, compensar les desigualtats (i lluitar contra les injustícies que les provoquen).

En segon lloc, una escola en la qual els i les estudiants han de poder gaudir tot aprenent. Per això, tothom hi ha d'estar a gust i ha de sentir-s'hi segur. A pesar que aprendre costa, s'ha de poder gaudir aprenent. Quan es recalca la necessitat de tornar a la "cultura de l'esforç", sembla que es pressuposa

que esforç és sinònim de sofriment, com si l'aprenentatge de veritat, el que realment compta, estigués renyit amb el gaudi: com si no es pogués gaudir tot aprenent, o aprendre tot fruïnt. Encara que no ho sembli, un alpinista gaudeix pujant a una muntanya, malgrat que li costi molt d'esforç. Per què s'ha de tenir por que els alumnes frueixin tot aprenent? Així doncs l'ansietat, la por al fracàs i al ridícul, no hi poden tenir lloc, a l'escola.

En tercer lloc, l'escola s'ha de fonamentar en principis igualitaris: tothom té el dret de rebre una educació de qualitat en l'escola de la seva comunitat i en la mateixa aula que els seus companys i les seves companyes de la mateixa edat. Això no vol dir, però, que tots s'hagin de tractar igual, com si no fossin diferents, sinó que tots han de ser tractats tenint en compte, precisament, les seves diferències, allò que necessita específicament cadascú. Cal una escola capaç d'ensenyar de forma personalitzada, ajustada a les característiques i necessitats de cadascú.

En quart lloc, s'ha de crear un ambient propici a les classes per proporcionar les condicions pràctiques per aprendre; s'han d'organitzar les activitats d'aprenentatge i els recursos disponibles de manera que els estudiants no solament tinguin l'oportunitat d'aprendre el que els ensenym, sinó que també trobin la motivació necessària per fer-ho. Això és més factible si el professorat compta amb el suport i les aportacions dels pares i de les mares i dels altres membres i institucions de la comunitat. L'escola és un recurs més que la comunitat té per educar i ensenyar els seus membres més joves. Per tant, tota la comunitat ha de col·laborar amb els mestres i els professors en l'assoliment d'aquesta doble fita. Una escola que no es treu ningú de sobre, que acull a tothom i en la qual tothom troba la resposta a les seves necessitats, només és possible si els

mestres no són els únics responsables de tirar-la endavant, si no se la senten seva, a més dels mestres, tots els membres de la comunitat, començant pels mateixos estudiants, les famílies, els veïns del poble i del barri...

Finalment, en cinquè lloc, l'escola ha de preparar per a la cooperació i no per a la competició. Quan es fa aquesta afirmació, sovint surt algú que no ho acaba de veure clar, perquè la societat és cada vegada més competitiva i no podem educar innocentment nens i nenes que vagin pel món "amb un liri a la mà", com "xais" en un món de "llops"... La societat ho ha estat sempre, de competitiva. Sí que és veritat, però, que això es posa més de manifest quan s'exalcen per damunt de tot els interessos individuals. L'èmfasi que la societat actual posa en la competició ha dut a valorar l'excel·lència de tal manera que per assolir-la cal triomfar sobre els altres, de manera que, des de ben petits, els nens i les nenes han d'aprendre a no ser "dèbils" i a no "deixar-se guanyar" pels altres. Els estudiants es graduen amb el convenciment que ser "intel·ligent" significa ser el "número u"... Una dotzena d'anys d'escolarització obligatòria sovint no és suficient per desenvolupar en els estudiants la generositat ni el compromís per al bé comú... Davant d'això, a l'escola, la cooperació, més que mai, ha d'estar per damunt de la competició. L'escola ha d'ensenyar a compartir i a cooperar amb els altres, tenint cura de l'afecte mutu, la satisfacció i l'èxit de tots.

Valguin aquestes notes com a reflexió, ara que fa trenta anys que va començar a Vic la formació de mestres, i en el moment que, davant dels nous estudis de grau, ens hem de plantejar l'escola que volem afavorir, de sempre i d'ara en endavant també, i la formació que hem de donar als mestres i a les mestres que l'hauran de fer possible.

Vint anys de la FEC, un projecte arrelat amb projecció cap al futur

Dr. Santi Ponce Vivet. Degà de la FEC

La primavera de l'any 1987 s'iniciava el procés de gestació de l'Escola Universitària d'Estudis Empresarials d'Osona (EUEEO), que s'afegia al projecte de restauració dels Estudis Universitaris de Vic iniciat des de feia just una dècada de la mà de l'Escola de Mestres, i poc després que s'hi incorporés l'Escola Universitària d'Infermeria (1985). El primer curs de la diplomatura de Ciències Empresarials, adscrita a la Universitat de Barcelona, va començar amb empena sota la direcció de Josep Terradellas (1987-1994). La primera promoció la integraven 225 estudiants i 17 professors i professores. Ben aviat es van fer passos fermes cap a la internacionalització de l'EUEEO. El curs 1990-1991 s'encetava el programa d'intercanvis amb universitats europees que atorgava als graduats el Diploma Europeu de Gestió Internacional.

Any rere any creixia el nombre de matriculats i amb ells el cos de professors i els equipaments. El curs 1994-1995 hi havia a l'entorn de 1.300 estudiants inscrits. Coincidia amb el relleu de la direcció, des d'aleshores encapçalada pel Dr. Joan Carles Suari (1994-1997), que va viure el cant del cigne en l'evolució de la demanda de la diplomatura de Ciències Empresarials. Aquest fet va esperonar la diversificació dels ensenyaments, de forma que el curs 1996-1997 s'iniciava la impartició de la llicenciatura d'Administració i Direcció d'Empreses i tant la formació continuada com la transferència del coneixement van rebre un fort impuls. La reorientació del centre es reflectia en la nova denominació de Facultat de Ciències Jurídiques i Econòmiques (FCJE).

L'any 1997, la FCJE es traslladava al nou edifici F, coincidint amb l'aprovació de la Universitat de Vic per part del Parlament de Catalunya. Es produïa alhora el relleu en la direcció de la Facultat, encapçalada pel Dr. Josep Burgaya (1997-2003) com a nou degà, sota el mandat del qual es va iniciar la diplo-

matura en Turisme (1998-1999) i la llicenciatura en Publicitat i Relacions Públiques (2001-2002). Amb la incorporació d'aquest darrer ensenyament, la Facultat iniciava un canvi de rumb amb la incorporació de l'àrea del coneixement de la comunicació, que sumat als originaris ensenyaments d'economia i empresa van generar un binomi inèdit en el panorama universitari català i espanyol. L'any 2002 canviava la denominació del centre, que passava a dir-se Facultat d'Empresa i Comunicació (FEC), atenent a la nova realitat. De forma progressiva, durant el deganat de la Dra. Manuela Bosch (2003-2006), es van desplegar les noves llicenciatures de Periodisme (2002-2003) i de Comunicació Audiovisual (2003-2004). Així mateix, es posaven les bases per al desplegament de la recerca i la transferència del coneixement a través dels grups de recerca i dels departaments. La vocació internacionalitzadora de la Facultat prenia volada amb l'oferta d'un curs d'estiu a estudiants de la Beijing Union University de la Xina, punta de llança de l'expansió cap a altres continents.

Vint anys després de la seva fundació, la FEC ha assolit la seva majoria d'edat. L'oferta acadèmica reglada està conformada per sis titulacions i dues dobles titulacions que segueixen aproximadament 1.200 alumnes; en el si dels cinc departaments que enquadren 150 professors despleguen la seva activitat vuit grups de recerca reconeguts per la UVic; l'Àrea de Relacions Internacionals té signats convenis de col·laboració docent amb una trentena d'universitats d'arreu d'Europa, però també d'Amèrica i d'Àsia, d'on procedeixen la seixantena d'estudiants Erasmus; l'Àrea de Pràctiques laborals té signats convenis amb unes 300 empreses d'arreu de Catalunya i de l'estranger, que acullen uns 250 estudiants en pràctiques cada curs. Són alguns exemples quantitius que dimensionen l'activitat i l'orientació de la FEC avui. Gràcies al treball diari del professorat,

del personal d'administració i dels equips directius, la FEC ha sabut evolucionar fins a trobar el seu lloc en el panorama universitari català. Un procés de maduració que garanteix la qualitat docent i de recerca.

El futur de la FEC durant el proper quinquenni passa indefugiblement per trobar l'encaix en el nou Espai Europeu d'Educació Superior, excel·lir en determinades línies de recerca, estrènyer la col·laboració amb els agents econòmics i socials del nostre territori d'influència, cohesionar la marca i la cultura de la Facultat i, finalment, millorar en els processos de gestió i de comunicació interns. De moment estem treballant en la implantació de la nova metodologia docent del crèdit europeu, en la proposta de set estudis de grau, hem iniciat –conjuntament amb l'EUCS– el primer màster oficial de la UVic en Comunicació i Gastronomia, tenim prevista la impartició de tres nous programes oficials de postgrau, preveiem el reconeixement d'excel·lència per part de la Generalitat de Catalunya dels grups de recerca en Interaccions Digitals (GRID) i en Distribució de la Població, Activitat i Renda (DPAR) i estem convençuts de la potencialitat de la col·laboració Universitat-Empresa.

Quan l'any 2012 la FEC commemori els vint-i-cinc anys del seu naixement, desitgem que tot l'esforç i la il·lusió esmerçats per aconseguir els objectius traçats es vegin recompensats.

Salutació del Molt Honorable President de la Generalitat de Catalunya

José Montilla. President de la Generalitat de Catalunya

Les paraules que se'm demanen amb motiu del 10è aniversari de la Universitat de Vic han de ser necessàriament de felicitació i de joia. Per la pròpia existència, pels 10 anys transcorreguts i per la feina feta.

La Universitat de Vic és un cas diferent al de les universitats públiques. La seva creació va ser fruit de la iniciativa privada i de la pública, de la ciutat de Vic i d'Osona, amb una important implicació municipal a través del seu Ajuntament. És un exemple de cooperació entre públic i privat, amb la participació d'institucions i del teixit empresarial.

En un país on la iniciativa privada, ja sigui empresarial, professional o cívica, ha tingut sempre tant de pes i ha estat motor de moltes realitats, no fa estrany un fet com el que va fer néixer

la vostra universitat. Un model de gestió en el qual cadascú aporta el millor de si mateix i en rep uns fruits que retornen a la societat.

Quan la iniciativa va quallar i el Parlament de Catalunya va reconèixer la Universitat de Vic es recuperaven els estudis universitaris que la capital d'Osona havia tingut segles enrere. Llavors, el nostre país ja gaudia d'un sistema universitari estès en el territori i present només en ciutats episcopals.

La nova universitat va donar continuïtat i projecció a uns estudis que s'havien començat a impartir el 1977, i que amb el reconeixement de seu universitària pròpia es van poder ampliar i potenciar.

I s'ha fet camí amb noves titulacions i noves especialitats. Amb més estudiants i professors, molts dels

quals deuen haver estat estudiant a les vostres facultats i escoles.

A Catalunya s'ha anat consolidant la idea que el sistema universitari ha de promoure la cooperació entre les universitats, buscant l'optimització de recursos i potenciant de cada universitat aquelles titulacions i departaments en els quals pot trobar l'excel·lència. Les universitats, una a una, no han de pretendre tenir una oferta exhaustiva. Tampoc poden ser excel·lents o capdavanteres en tot, però sí que han d'optar per allò que les fa singulars, i per allò que l'entorn professional i empresarial n'espera.

Amb el meu reconeixement i el del Govern de Catalunya per la feina feta, us encoratjo i us emplaço a afrontar aquests nous reptes.

Vista aèria de la Universitat de Vic.

La Universitat de Vic: de l'èxit local a la consolidació europea

Josep Huguet. Conseller d'Innovació, Universitats i Empresa

Com a conseller d'Innovació, Universitats i Empresa voldria felicitar la Universitat de Vic amb motiu del desè aniversari del seu reconeixement com a universitat per Llei del Parlament de Catalunya. Amb la perspectiva dels deu anys transcorreguts, podem afirmar que s'han aconseguit globalment els principis i els objectius que s'establien en el preàmbul d'aquesta Llei i pels quals es va efectuar aquest reconeixement: inspirar-se en els valors de la pedagogia catalana en clara sintonia amb la realitat social i territorial i fonamentant-se en una activitat docent i de recerca de qualitat, entre altres. A més, avui la ciutat de Vic no es pot deslligar de la repercussió que ha tingut la presència de la Universitat en la seva vida ciutadana.

El creixement del projecte universitari de Vic és remarcable en aquest període. A tall d'exemple, el curs 1996-97 els Estudis Universitaris de Vic oferien vuit titulacions homologades (dues llicenciatures, tres diplomatures i tres enginyeries tècniques). A hores d'ara, la Universitat de Vic compta amb una trentena de titulacions homologades i, a partir del curs 2007-08, oferirà, en el marc de la seva programació de postgrau, cinc màsters oficials, a

més de participar en alguns màsters coordinats per altres universitats.

Precisament, al llarg d'aquests deu anys, no tan sols hem vist créixer el projecte de la Universitat de Vic, sinó que s'ha produït una transformació del panorama universitari tant a Catalunya com a tot Europa. L'any 1999, dos anys després del "naixement" de la Universitat de Vic, s'acordava a la ciutat de Bolonya una declaració –subscrita inicialment per 29 estats i ara ja per més de 40– en la qual es definien els elements constituents de l'educació superior que necessita Europa. Com és ben conegut, els eixos d'aquesta declaració són ambiciosos, però alhora molt simples: adopció d'una estructura de titulacions comparable a tot el continent que permeti millorar l'ocupació i enfortir la competitivitat del sistema d'educació superior europeu; promoció de la transparència i la mobilitat; cooperació entre institucions per a assegurar la qualitat dels programes d'estudi, entre altres.

La Universitat de Vic, mitjançant el seu Pla Estratègic 2005-2010, projecta desenvolupar les línies de treball que deriven dels principis de la declaració de Bolonya, cosa que es pot sintetitzar en els cinc punts que recull l'a-

partat relatiu a la Visió d'aquest Pla: vocació europea i universal des de les arrels catalanes; singularització a través de l'especialització i la qualitat; projecte personal d'aprenentatge centrat en l'estudiant, universitat amb vocació de servei públic i compromís de la Universitat amb la societat i el territori. Són aquests cinc eixos els que constitueixen els ingredients essencials del projecte de la Universitat de Vic per als propers anys; eixos que compten amb la plena complicitat per part del departament d'Innovació, Universitats i Empresa de la Generalitat de Catalunya.

La construcció d'un projecte de l'abast d'una universitat no es pot emprendre sense el compromís de les moltes persones que hi han contribuït. Per tant, la felicitació que formulava al començament a la Universitat de Vic, com a institució, l'adreço també a tots els professors, personal d'administració i serveis i estudiants que hi han ensenyat, investigat, treballat, estudiat o, simplement, participat en activitats de diversa mena. Entre aquestes persones, cal consignar els noms dels tres rectors que ha tingut la institució al llarg d'aquests deu anys: Ricard Torrents (1997-2002), rector fundador que va acompanyar les primeres passes del projecte; David Serrat (2002-2006), el rector que va aprofundir el procés d'adaptació de la universitat a l'espai europeu d'educació superior i va completar el disseny del pla estratègic 2005-2010; en darrer lloc, Assumpta Fargas (2006), primera rectora, que ha pres el testimoni amb el repte de consolidar la Universitat de Vic en el moment decisiu de transformació de les estructures universitàries en el marc de l'espai europeu d'educació superior.

Sens dubte, tots els que han participat en la construcció d'aquesta Universitat poden estar satisfets del camí recorregut, però és ben clar que cal continuar avançant per a aconseguir la plena consolidació.

Saló Estudia 2007

Felicitats, Universitat. Felicitats, Vic

Jacint Codina i Pujols. Alcalde de Vic i president de la FUB 1995-2007

La ciutat de Vic està d'enhorabona perquè la seva universitat ha complert 10 anys. Una dècada amb el ple reconeixement de les seves titulacions universitàries que se sumen a molts anys més d'estudis superiors adscrits a altres universitats catalanes. De fet, l'embrió es va posar l'any 1977 quan es va crear l'Escola de Mestres d'Osona, amb seu al Col·legi de Sant Miquel, que es va convertir l'any 1986 en Estudis Universitaris de Vic.

Vic és una ciutat institucionalment forta i amb una llarga història. L'aprovació de la Llei de reconeixement de la Universitat de Vic el maig de 1997, va suposar la consolidació d'un projecte important per a la nostra ciutat, per a la nostra comarca i per a tot Catalunya.

Que Vic tingués universitat era el somni de moltes persones que volíem una ciutat amb més personalitat, amb

una projecció intel·lectual i acadèmica recuperada del passat, amb un fort motor per a la nostra economia i amb un argument de pes institucional per defensar la capitalitat de Vic davant d'altres ciutats de la Catalunya central.

Aquest somni es va convertir en realitat i, allarg de 10 anys, hem tingut la gran sort de veure'l créixer, dia a dia, amb l'esforç compartit de molts professionals que han tingut el compromís de tirar-la endavant, en diferents etapes. A tots ells els vull fer arribar el meu agraïment. Sense ells, segurament, la universitat, ara per ara, no seria possible.

Com a alcalde i com a president de la Fundació Universitària Balmes, no he defallit mai en la lluita per fer realitat aquesta Universitat que, anys en- rere, no era pas fàcil de materialitzar i

molt menys de construir amb la solidesa sobre la qual s'aixeca.

L'Ajuntament de Vic ha fet un gran esforç per fer possible aquesta institució amb l'aportació de molts dels edificis que l'acullen. Ha estat un esforç conscient, un esforç que ha necessitat la col·laboració de moltes altres institucions i empreses per tirar endavant.

Ara el futur es planteja amb nous horitzons tant a nivell acadèmic com de ciutat. Una implicació més de Vic i de la comarca amb la universitat serà un gran Parc Tecnològic on empreses i món acadèmic puguin treballar colze a colze i potenciar de forma clara aquest binomi.

Per tant, només em resta felicitar efusivament la ciutat de Vic per tenir aquesta universitat, i a la universitat per tenir una ciutat que li fa costat dia a dia.

Enric López, Jaume Puntí i Ricard Torrents descobreixen la retolació de la Universitat de Vic (21 de maig de 1997).

Salutació d'Antoni Giró, rector de la UPC

Antoni Giró Roca. Rector de la Universitat Politècnica de Catalunya

En la vida de les persones, celebrar anys ha de ser sempre una bona notícia. En la vida de les institucions, especialment de les acadèmiques, els aniversaris són, a més, signe de vitalitat, de projectes assolits, de reptes, d'il·lusions. La Universitat de Vic arriba enguany al seu desè aniversari. Possiblement es tracta d'una xifra curta en la història d'una institució, però també és temps suficient per adonar-nos que aquell projecte que es va posar en marxa a partir d'unes bones arrels –com ho eren l'Escola de Mestres i altres centres adscrits–, sigui avui una realitat inqüestionable al servei d'una part de Catalunya, a voltes massa oblidada.

En qualsevol cas, si per a tothom és una bona notícia aquests primers deu anys de la Universitat de Vic, encara ho és més per a aquells que hi tenim una vinculació especial, com és el meu cas.

I és que jo, com a director general de Recerca del DURSI que era aleshores, vaig tenir la sort de viure molt de prop la posada en marxa de la UVic i de participar de la il·lusió que en la institució universitària naixent havia posat l'equip de persones que, sota el lideratge de l'aleshores rector Ricard Torrents, encapçalaven el projecte. Això no obstant, la meua relació amb la UVic s'havia d'ampliar encara més quan després, en qualitat de director general d'Universitats, vaig assumir la vicepresidència del Patronat i vaig participar activament en l'elaboració dels seus estatuts una vegada la Generalitat de Catalunya es va incorporar als seus òrgans de govern. Recordo a més, i amb una gran satisfacció, el dia que se'm va concedir la Medalla de la Universitat; un gest que sempre he agraït i pel qual estic plenament reconegut a la UVic.

Avui, des del meu càrrec de rector de la Universitat Politècnica de Catalunya, em correspon escriure aquestes breus ratlles que, necessàriament, han de ser de felicitació i d'encoratjament. De felicitació, d'una banda, per la bona feina feta; de l'altra, per la voluntat de servei que sempre ha presidit l'actuació de la UVic. D'encoratjament per a treballar amb més ganes, si cal, de cara al futur; un futur que es presenta ple d'incerteses, però, per això mateix, també d'oportunitats que, n'estic convençut, la UVic sabrà aprofitar i, d'aquesta manera, enfortir els seus trets diferencials de qualitat dins del sistema universitari català.

Endavant, doncs, amb aquest projecte i que molts anys més amb els seus corresponents èxits se sumin als que ara tenim el goig de celebrar.

Ben cordialment

Setze anys de col·laboració

Joan Contijoch Pratdesaba. President de Caixa Manlleu

La Universitat de Vic és un dels projectes educatius i culturals més importants concebuts durant el segle XX a la comarca d'Osona. El seu restabliment, després d'haver estat clausurada pel rei Felip V al segle XVIII, era un acte de justícia que expressava la voluntat de la ciutat de Vic de continuar una tradició molt arrelada que ja venia dels antics escriptors medievals.

La Universitat és un projecte de futur. Ha d'esdevenir un dels àmbits de desenvolupament més importants del segle XXI i entenem que qualsevol projecte lligat als àmbits culturals i educatius i també socials i empresarials que es desenvolupi a Osona ha de tenir en compte la Universitat de Vic.

Caixa Manlleu és conscient del paper fonamental que juga i ha de jugar la Universitat, i per això hi ha col·laborat des dels seus inicis, quan encara eren els Estudis Universitaris de Vic. Fa 16 anys es va iniciar la col·laboració amb una dotació de beques per als es-

tudiants dels Diplomes Degi (diploma europeu de gestió internacional) de l'Escola Universitària d'Estudis Empresarials d'Osona, un dels centres dels Estudis Universitaris, embrió de l'actual Universitat, fins a les posteriors Beques Erasmus, i ara amb les Beques de Mobilitat que faciliten que els estudiants puguin dur a terme estudis o treballs en universitats o centres de països de tot el món. Des d'aquella primera col·laboració s'han multiplicat els projectes de tot tipus que han comptat amb el nostre suport i la nostra participació.

La col·laboració i l'entesa entre ambdues institucions és ja de molts anys i s'exemplifica, per exemple, amb el fet que prop d'un centenar d'empleats de Caixa Manlleu han estat estudiants de la Universitat de Vic i que uns 300 alumnes de la Universitat han fet les seves pràctiques d'estudis a les nostres instal·lacions.

Vull, doncs, felicitar la Universitat

de Vic pels seus 10 anys d'història, i encoratjar-la perquè actuï de forma decisiva en la transmissió del coneixement a través de la docència i la investigació; en la tasca de formar persones que tinguin un paper actiu en la societat, tant a nivell professional com a nivell humà; formant també en els valors i els comportaments ètics i cívics i, en definitiva, participant en el desenvolupament equilibrat del país. Des de Caixa Manlleu us farem costat.

Exposició de cartells de la UVic a la sala d'exposicions de Caixa Manlleu.

Els millors anys de la meua vida

Sònia Martí. Exestudiant d'Empresarials (Promoció 1993)

Quan vull esvadir-me del soroll, quan vull desconnectar del dia a dia estressant, tanco els ulls i penso en la Plana de Vic, en els inoblidables moments compartits durant tota la carrera, en les festes universitàries, en els amics nascuts d'aquella experiència...

Mai no hauria pogut predir com canviaria la meua vida un cop presa la decisió de cursar els meus estudis a la Universitat de Vic...

Vaig emancipar-me als 18 anys, però en tan sols 6 mesos vaig madurar mitja vida envoltada dels que en aquell temps eren els meus nous amics i que ara han esdevingut els meus millors amics.

De seguida vaig enamorar-me de la ciutat de Vic i de la seva gent, dels singulars carrerons dels casc antic, dels interminables cafès a la Plaça, del mercat del dissabte...

Varen passar molts dies d'estudi, moltes hores de biblioteca i, és clar, també moltes festes universitàries, però finalment el destí va aparèixer de puntetes en el transcurs d'una classe de Màrqueting Sectorial i l'atzar va proposar un grup de treball... en qual vaig conèixer l'amor de la meua vida amb el qual avui comparteixo feliçment el dia a dia.

El nostre millor record és reviure plegats el dia del nostre casament, que evidentment no es podia celebrar enlloc més que a la ciutat de Vic. I va ser entre les silencioses parets de la majestuosa catedral on es va forjar aquest intens sentiment que batega cada dia més fort al nostre cor.

D'aquesta unió, fruit del nostre pas per la Universitat, va néixer la nostra estimada filla, que descobreix amb il·lusió els racons del casc antic i comparteix amb joia cadascuna de les escapades familiars a Vic.

Objectius assolits, reptes futurs

Joaquim Albareda. Historiador

No crec que sigui exagerat dir que, probablement, el reconeixement de la Universitat de Vic el maig del 1997 (al cap de dos-cents vuitanta anys de la supressió de les universitats catalanes per Felip V), és un dels fets més transcendents per a la comarca d'Osona en els temps contemporanis.

És clar que el reconeixement no queia del cel: l'Escola Universitària de Mestres Balmes havia iniciat el seu fructífer camí el 1977 (un altre any acabat en 7!) i els Estudis Universitaris de Vic van preparar bé el terreny i van esdevenir el precedent immediat de la Universitat.

Al cap de moltes incerteses i entrebancs que no van doblegar mai la tenacitat dels promotors d'un projecte tan ben travat, el somni es va fer realitat. Un projecte que va saber liderar Ricard Torrents, acompanyat sempre d'un equip humà tan eficaç com discret, del qual, per esmentar un sol nom, recordaré el de l'inoblidable Segimon Serrallonga.

Avui, la Universitat de Vic, tan jove com és, està ben consolidada. Es troba magníficament arrelada al territori que l'ha vist néixer. Gaudeix d'un reconegut prestigi en determinats estudis, vells i nous, que esdevenen autèntiques marques de qualitat. L'increment del nombre d'estudiants matriculats en els darrers cursos, en un moment de descens generalitzat a Catalunya, és prou significatiu de l'èxit de l'empresa. Eumo Editorial i Eumogràfic són, sens dubte, marques emblemàtiques de la casa que envegen les millors universitats. La titularitat de la UVic i la forma de gestió, semipública, esdevé, també, una alternativa interessant davant els models exclusius (i antagònics) imperants. Per últim, els relleus en el rectorat (Ricard Torrents, David Serrat, Assumpta Fargas, cadascun d'ells marcant una etapa i unes noves fites) constitueixen un senyal inequívoc de bona salut.

Pel camí han quedat els dubtes d'alguns polítics locals (personatges ben poc emprenedors) sobre la viabilitat del projecte, així com les desconfiances d'altres polítics (nacionals) contraris a

un model que no seguia els canons d'una universitat que només entenien en clau pública. Han quedat enrere, també, algunes manifestacions desencertades emeses per professors universitaris de Vic que criticaven, genèricament, la universitat pública per la seva burocratització i espanyolització, així com d'altres veus que preconitzaven la conversió de la Universitat de Vic en una mena de centre d'èlit. Ni una cosa ni l'altra s'ajusten a la realitat. Ni tota la pública és una màquina anquilosada (ben al contrari: la competitivitat, almenys en algunes universitats i en molts estudis i departaments, és molt remarcable, malgrat els inconvenients coneguts de la funcionarització), ni la Universitat de Vic pot esdevenir un centre privat d'èlit a l'estil anglosaxó. Finalment, el sentit comú s'ha imposat i, fruit d'un gran treball col·lectiu, la UVic ha trobat el seu camí i el seu espai en el sistema universitari català, amb una ferma voluntat territorial.

En aquest moment d'incerteses que viu la Universitat europea (descens de matrícula, adaptació a les exigències del mercat de treball, aplicació de l'EES,

priorització per part dels governants de la recerca tecnològica o aplicada i, en el nostre cas, entrada en vigor de la nova llei universitària espanyola...), cada centre universitari ha de ser capaç, més que mai, de crear el seu espai diferenciatiu i excel·lir-hi. En aquest esforç constant per mantenir el llistó alt, els reptes de cara als propers anys són múltiples i difícils. És imprescindible que la Universitat de Vic consolidi dos àmbits que són fonamentals: la recerca i la formació d'estudiants especialitzats. I amb més raó des que s'han sentit veus que sostenen que cal limitar la funció de les universitats territorials a l'àmbit de la docència, cosa que significaria, ras i curt, una marginació que comprometria seriosament la raó de ser de la universitat.

Però aquestes cabòries sobre el futur immediat no han d'impedir que celebrem amb joia la commemoració del primer decenni, una satisfacció que tota la comarca hauria de compartir amb orgull. Perquè, sense cap mena de dubte, avui per avui, la Universitat de Vic és un dels millors actius de què disposa la comarca d'Osona.

Saló Estudia 2007

Deu anys d'Universitat, i més

Modest Reixach. Sociòleg

Si hagués de sintetitzar en dues paraules el que crec que signifiquen des d'un punt de vista sociològic aquests primers deu anys d'universitat a Vic, no dubtaria gaire. Sense aturar-me en matisos i destriaments, deixaria anar, convençut, aquest parell de mots: joventut i coneixement. Què més podia desitjar fa deu anys una població com l'osonenca, picada pel mosquit de l'envelliment i tocada de rutines socials i prejudicis seculars?

En aquest lapse de temps que commemorem deuen haver passat per la universitat uns trenta mil alumnes i un miler de professors. És gairebé tanta gent com habitants tenia la ciutat de Vic poc abans d'esdevenir universitària. És cert que una proporció –decreixent!– d'aquests alumnes i professors provenen de la mateixa ciutat i comarca; també ho és que n'hi ha molts de repetits, no perquè repeteixin curs –que també passa– sinó perquè resten dos, tres o més anys als rengles o tarimes de les aules i, per tant, són comptats diverses vegades en les xifres que acabo de donar; també deu ser cert que n'hi ha que no són tan joves, ni tan sans, ni tan lliures, ni tan treballadors, ni tan catalans, ni tan savis, ni tan bons pedagogs; és cert que... Sí, sí, tots els atenuants que vulgueu, però ningú no pot negar que milers de joves que no hi eren s'han instal·lat a viure a la ciutat i comarca i que encara més milers hi han portat diàriament aires frescos des dels quatre punts cardinals, amb predomini creixent del sud. La proporció de jovent resident i transeünt ha estat incomparablement superior a la que la ciutat i la comarca haurien tingut sense la universitat. Admès això, qualsevol família sap amb una certitud incontestable que la presència de jovent significa vida, projectes, il·lusions, gatzara... i alguns conflictes, és clar.

Aquesta injecció de joventut no només ha inflat les aules i els laboratoris, també ha animat carrers i places, pisos, restaurants –menys que bars, potser–, botigues i sales de festa i de joc. Ha omplert biblioteques, llibreries, es-

pectacles i terrenys esportius. A la universitat i a fora s'han produït núvols de contactes, s'han nuat infinitat de relacions, s'han creat noves i complexes xarxes d'informació amb orígens, destins i efectes absolutament inimaginables. No ens podem fer ni idea de la quantitat i diversitat d'intercanvis d'idees, sentiments, projectes i vivències que es produeix entre una massa de joves per definició oberts, àvids de novetats, amb orígens diferents i molt distints projectes de vida i la repercussió de tot això en l'entorn.

Des del punt de vista receptiu La Plana ha rebut una gran alenada d'aire fresc en tots els ordres. I això sempre fa bé. Però aquí sorgeix una pregunta inevitable: què ha donat i dona La Plana i la ciutat a aquesta massa de gent que la rejovenixen demogràficament, l'enriqueixen econòmicament i li encomanen vitalitat en tots els ordres?

Doncs bé, els dona en primer lloc allò que els impulsa a venir. La universitat proporciona coneixements i títols acadèmics. Socialment l'existència de centres universitaris avui és més imprescindible que mai. Una de les característiques bàsiques de la nostra societat i la nostra època és la irrupció torrencial de nous coneixements. No només en el camp de les dites ciències,

sinó també en el de les lletres, si encara es pot fer aquesta distinció. Un centre universitari és un gran inventor de coneixement i un potent difusor de conceptes, teories, mètodes i tècniques. Això li atorga un paper primordial en la societat del coneixement. Però la universitat també dispensa títols, cosa a vegades tant o més important que el saber en el nostre món homologat, reglat, burocratitzat.

Sense espai per desenvolupar-ho, m'he de limitar a recordar insistentment que del restabliment de la universitat a Vic se n'han beneficiat tant o més els propis que els forans, el professorat que l'alumnat, i que posar en marxa i mantenir una maquinària com aquesta ha requerit i requereix un esforç immens que algú o altre ha fet.

Els esdeveniments amb més impacte social els darrers anys a Osona han estat la immigració extracomunitària, la universitat i l'eix transversal. Hi ha tanta coincidència cronològica i geogràfica entre aquests tres fets i és tanta la rellevància social que plegats han tingut en la transformació de la ciutat i comarca, que gairebé dubto que se'n pugui commemorar un sense evocar els altres dos. Per això em pregunto per acabar, deu anys de què exactament?

MÉS QUE UN CARNET

SÓN REBAIXES
TOT L'ANY EN SERVEIS,
ESPECTACLES I
BOTIGUES!

El Carnet UVic de Caixa Manlleu et permet obtenir descomptes en gimnasos, òptiques, moda, perruqueries, viatges, cinema, esports, discos, llibres, fotografia... a més dels avantatges que et proporciona en els serveis de la mateixa Universitat de Vic i de Caixa Manlleu.

